

El Castell de Requesens, víctima de l'ostracisme

(Pàgines 16 i 17)

Vilatenim es plany d'una aneició

(Pàgina 3)

Política caciquista, a La Bisbal

(Pàgina 10)

Atemptat a la personalitat catalana

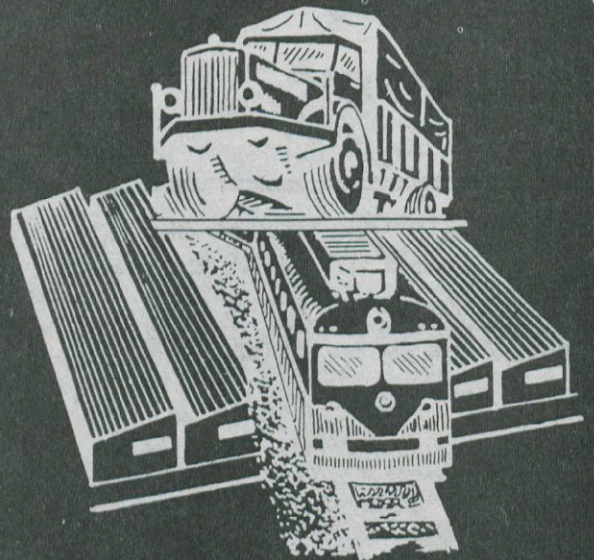
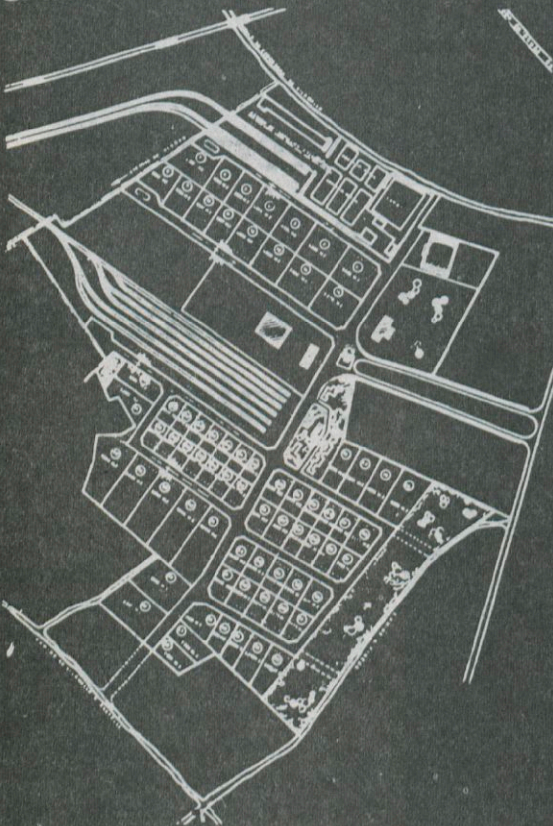
Ramona Costa, la popular botiguera de Figueres, pateix les conseqüències del seu catalanisme. Amenaces de mort, una agressió seriosa amb arma blanca... i una "pintada", a la paret del costat del seu establiment comercial, que ella contempla, després d'haver-la "contestada". Hi ha gent que no veu amb bons ulls que la Ramona es dediqui a exposar i vendre, a la seva botiga de joguines, propaganda catalana. Però, malgrat tot, ella afirma que no abandonarà la seva actitud.

(Pàgina 7)

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION FITOSANITARIA VILAMALLA

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. 50 04 12 - Ext. 36/apart. 162 - FIGUERAS

Vilatenim, o la trista experiència d'un poble anexionat a Figueres

La situació política del moment, amb el precedent d'algun poble absorbit per la seva ciutat veïna —mitjançant el clàssic sistema de Decret—, motivà que Figueres “ocupés” Vilatenim. D'altra banda, cal dir que diverses raons també contribuïren a l'anexió.

Potser, la més important fou que els habitants de la població no trobessin ningú per a substituir un batlle (el seu, és clar) “gastat” per molts anys de servei al Municipi i que presentava la dimissió per justificats motius particulars. El seu estat de salut, per exemple, n'era un. Figueres volia, “pressionava”, de feia temps, per tal d'anexionar-se Vilatenim. I, a l'acabament (fa cosa d'un any i mig), ho

gunta queda perfectament contestada...

—*Quins són els problemes més importants que avui teniu plantejats?*

—El problema bàsic és la manca d'acompliment dels acords d'incorporació, per part de l'Ajuntament de Figueres. Així, podríem parlar de punts, com els següents: Rec del Mal Pas, zona esportiva, subvencions per a actes culturals, il·luminació, etc. Hi ha

rats, i en vista de diverses anomalies observades en relació amb les normes vigents sobre estacions de servei, sol·licitarem de l'Ajuntament figuerenc, amb segell d'entrada del 4 d'abril, que se'ns posés de manifest el corresponent expedient. En no rebre resposta, un membre de cada casa de l'antic poble de Vilatenim, prengué part en una manifestació que es desenrotllà davant l'esmentada Casa de la Vila, el dia 25 del mateix mes. L'endemà, una comissió de nou veïns fou rebuda pel batlle, el qual digué, entre altres coses, que l'assumpte era de la competència d'Obres Públiques, en contradicció total amb la contesta d'aquest organisme que, en un dels punts del seu escrit, diu textualment: “Es evident que, con carácter previo a la puesta en servicio de la Estación, deben resolverse las cuestiones de competencia municipal, relacionadas con la eventual ocupación y dificultades de circulación con la calle José Antonio.”

Pere Sánchez, Vicenç Duch, Joan Gou i Josep Portell, en nom dels veïns, ens en parlen

aconseguí...

—Sí; ens “donaren la pindola” de tal manera, que nosaltres, amb tota la bona fe del món, ens hi vàrem avenir... —ens diuen Pere Sánchez, Vicenç Duch, Joan Gou i Josep Portell, que parlen en nom i representació dels veïns de l'antiga localitat de l'Alt Empordà, avui barri figuerenc.

TRISTA EXPERIÈNCIA PER A VILATENIM

—*Què ha suposat aquesta aneixió per a Vilatenim? ¿Hi heu guanyat o hi heu perdut?*

—En primer lloc, hem sofert una pèrdua de personalitat. Això és evident. D'ésser membres d'un municipi d'un xic més de quatre-cents habitants, amb diverses obres realitzades i un superàvit econòmic de dos milions i escaig de pessetes en efectiu, ultra una bona quantitat al cobrament, passàrem a formar-ne part d'un altre de cap a trenta mil persones i amb dèficit. Tot plegat, l'operació significà per a Figueres una “embutxacada” de sis milions de pessetes, mentre que, d'aleshores ençà, el barri de Vilatenim només li ha suposat una despesa de mig milió. Amb això, amb aquestes xifres, creiem que la teva segona pre-

hagut, així mateix, passivitat, en permetre que es tallessin camins veïnals. Altrament, hem de denunciar l'incompliment del tracte de passar tots els permisos d'obres per la Junta Coordinadora Local, amb caire consultiu. Per això, precisament, ens trobem ara amb el desafortunat cas de la gasolinera. Al nostre entendre, el tauló d'anuncis no ha de servir, únicament, per a pagaments i prohibicions...

L'AFER DE LA GASOLINERA

—*Exactament, com ha anat l'assumpte de la gasolinera?*

—Mira: no discutim pas l'emplaçament de la gasolinera, propietat de l'empresa “Rallye S. A.”, car més aviat beneficia. Però de cap manera no podem admetre la forma de sortida dels vehicles. És, de fet, una usurpació de carrer públic i dificulta la circulació en l'únic carrer d'entrada i sortida del nucli urbà, tot creant, alhora, motius de possibles i greus accidents.

—*La vostra actuació davant d'això, quina ha estat fins ara?*

—Adonats de la gravetat del cas, delegàrem el dia 31 de març proposat dos veïns a l'Ajuntament; però no aconseguiren res. Més ben assesso-

“POTSER, HAUREM DE PÈNSAR EN UN FUTUR SEGREGACIONISTA...”

—*Quin és l'estat actual de l'afet?*

—Doncs, per por d'ésser víctimes de la política dels interessos creats, s'ha denunciat també el fet al Govern Civil, CAMPSA i Comissió Provincial de Serveis Tècnics, tot reservant-nos el dret de recórrer on calgui...

—*Per acabar, digueu-nos. Com veieu l'esdevenidor de Vilatenim?*

—Si ens falla l'esperança de viure sota comandaments municipals més democràtics i menys centralistes, haurem de pensar en un futur segregacionista...

Això, cars lectors, és el que diuen els veïns de l'antic poble de Vilatenim, esdevingut barri —un més— de Figueres. Hi ha qui opina que “val més ser un petit amo que un gran mosso”. I, potser, té raó...

Emili Casademont i Comas

Mercedes - Benz

N - 1.000 (47 CV) 975 KG. - Para sacarle mucho partido
N - 1.300 (60 CV) 1.300 KG. - El ligero para trabajos pesados
L - 406 - D (65 CV) - Para trabajar a pleno rendimiento

rentables por muchos kilómetros más Mercedes-Benz L-406-D

Son rentables y lo seguirán siendo. Les queda potencia para rato. Y dureza. Y capacidad.
Venga a probarlos. Facilidades de Pago.

exposición y venta

GARAGE PLANA, S. A.

Ronda Barcelona s/n - Carlos Fages de Climent s/n. - Teléfonos 50 30 00 - 50 30 04 - FIGUERAS

CONCESIONARIO PARA GERONA DE:

Compañía Hispano Alemana MERCEDES - BENZ vehículos y motores, S. A.

Catalunya triomfant

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Director:

Vicenç Palomares

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Angels Anglada

Joaquim Balletero

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillemet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Mínguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Angel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

No sóc escriptora ni periodista, i si bé he caigut a les línies de 9 PAÍS, ha estat d'una manera un xic accidental. Segurament, era un d'aquells dies en què devia viatjar en un núvol de fantasia (car jo provinc d'un país de somnis i d'il·lusions), quan vaig veure una terra formosa que vaig saber més tard que es deia Catalunya. I tot estirant els fils invisibles de la meva nau, vaig posar-me suament damunt el sòl empedrat de la plaça d'un poble. No puc dir-vos quin, ja que desconec el seu nom.

I llavors, va començar la meva història. La meva història aquí, entre vosaltres. Com que ningú no em veia, podia escoltar totes les converses, fins les més secretes; podia fàcilment escodrinjar què hi havia de cert en el parloteig constant de la gent, esperant els uns de convèncer els altres; podia jo mirar al fons dels ulls de les persones, per tal de saber si deien veritat. Hi havia de tot i força, en aquesta terra anomenada Catalunya. Fins i tot, hi havia la febre lògica davant unes Eleccions Lliures. Lliures! Jo que ho he estat sempre, de lliure, comprenia el neguit d'aquestes persones davant les seves "Primeres Eleccions Lliures", després de tants i tants anys de silenci, d'enclaustrament, de por, d'una temença mig amagada darrera d'un encogiment d'espatlles...

El 15 de juny, s'obren unes noves portes davant una vida més esperançadora, més optimista, més realista dintre el mateix optimisme, amb més ganes de poder oferir a un poble noble i fidel, tot allò que ha estat esperat durant tants anys.

Poder donar als infants un ensenyament sencer. Oferir llocs de treball als joves, que acaben els seus estudis. Donar a tothom una seguretat social digna i eficaç. Que les persones, en arribar a l'època tardora de les seves vides, sàpiguen que tindran el necessari per a viure, i per a viure d'una manera decent.

15 de juny. Ha arribat un altre juny, en el qual no ha estat necessari esmolar ben bé les eines, perquè el seny dels catalans els ha permès de veure ben clar el que havien de votar, i me'n duc cap al meu país la seguretat que al vostre sabreu recollir un bon ram de roselles i espigues per a poder-lo oferir a una Catalunya triomfant...!

Nuri Trias

Sumario

• Torroella de Montgrí: L'asfaltat dels carrers, tema altament polèmic	Pág. 8
• Política caciquista, a La Bisbal, per <i>Jordi Gratacós</i>	10
• 6 x 9	19
• Entre bastidors, per <i>Samsó Oliver</i>	20
• Oblidar la guerra, per <i>Joan Guillemet</i>	23
• Guia d'utilitat	30

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Feliu de Guíxols

Resurgir político de la ciudad

Sant Feliu de Guíxols, ciudad de reconocida tradición política, cuna de Josep Irla, primer presidente de la Generalitat en el exilio, y de Francesc Isgeas, consejero de defensa y más tarde ministro de la Guerra, en los últimos meses de la República, vivió unos intensos días de actividad política pre-electoral, como punto culminante del apasionado momento político que, desde hace meses, la bella ciudad de la Costa Brava experimenta, en esta marcha del país hacia la democracia.

Lejos de quedar sumida en ese largo letargo del que muchos preconizaron no volvería a resurgir, durante los años de la dictadura, Sant Feliu de Guíxols, caracterizada de siempre como una de las ciudades de corrientes más liberales y de marcado acento izquierdista, vuelve a tener hoy, con sus quince mil habitantes, buena parte del

peso específico dentro del contexto político provincial que antaño disfrutó.

LA DERECHA APENAS SE MOVIO

Pasando a esbozar, a grandes rasgos, la extraordinaria actividad pre-electoral que Sant Feliu de Guíxols respiró durante los últimos días, cabe señalar los mítines electorales llevados a cabo por la "Unió del Centre i la Democràcia Cristiana de Catalunya", la "Lliga", "Pacte Democràtic per Catalunya", PSUC y PSC-PSOE, quien cerró, en la noche del lunes, la serie, a escasas horas de la fecha señalada.

Como dato a destacar, diremos que los partidos de derecha apenas se movieron en Sant Feliu y comarca, sien-

do socialistas y comunistas quienes desarrollaron una mayor actividad política.

Canadell

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom
Tels. 25 62 55 - 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

terrenos en venta
verkauf von parcellen
terrains a vendre
land for sale

locales comerciales
en Rosas

consulte facilidades de pago

PUIG ROM
(Rosas)

Ramona Costa pateix les conseqüències del seu catalanisme

Agressions, amenaces serioses i una pintada

Ramona Costa, molt coneguda a Figueres, ha rebut, en els darrers temps, diverses provocacions per part d'elements "ultres" o persones que no els agrada gens ni mica de veure com un comerç de joguines es dedica a l'exposició i venda (d'ençà que el temps i l'autoritat ho permeten) tota mena de propaganda catalana, tant de partits d'esquerra i de centre, com de campanyes (Generalitat, Estatut, Amnistia, etc.).

Cal remarcar la gran quantitat de joves estudiants que van a comprar a casa la Ramona. No hi ha dubte que ella, amb aquesta tasca, ajuda a sensibilitzar-los.

BRUTALMENT AGREDIDA

D'un temps ençà, i periòdicament, Ramona Costa rep amenaces per escrit, que troba sota la porta de la seva botiga. Aquestes amenaces no passen d'ací, fins que el dia 5 de febrer d'enguany, i en tombar una cantonada del carrer "18 de Febrero", de Figueres, la Ramona fou víctima d'una brutal agressió amb arma blanca. Va rebre diverses ferides de consideració, en intentar de tapar-se la cara. L'agressor fugí en un "Citroen GS", de color gris.

"ERES UNA ROJA"

El dia 18 del propassat mes de maig, va trobar també, i com de costum, sota la porta, un escrit anònim

Jura de Bandera en Sant Climent Sescebes

Tres mil quinientos reclutas juraron fidelidad a la bandera, el pasado día 15, festividad del Corpus, en el campamento de Sant Climent Sescebes.

Presidió la ceremonia el Capitán general de la región militar, teniente general Coloma Gallegos. Tomó juramento a los nuevos soldados el coronel del campamento, señor Espejo.

que deia: "Ramona, creo que te estás pasando". I no fa pas gaire (concretament, dijous de la setmana passada), a la nit, algú o alguns pintaren a la paret del costat del seu establiment comercial el següent: "Eres una roja". La frase era signada amb les inicials G.C.R. ("Guerrilleros de Cristo Rey", potser?).

La reacció immediata de la Ramona fou col·locar una gran senyera al damunt de la pintada, amb un cartell

que deia: "Si ser catalana es ser roja... soy rojísima!". I, l'endemà, al matí, un altre avis anònim per escrit: "No vayas tan sola, porque un día de éstos no llegarás a tu casa."

"PER CATALUNYA, TOT"

D'aleshores ençà, Ramona Costa passa les nits a la botiga, amb el llum de l'habitació que dona al costat de la senyera, encès, a fi d'estar a l'aguait de qualsevol esdeveniment...

Malgrat tot, diu que no abandonarà la seva actitud. I, d'això, en dona fe un cartell que hi ha a la porta de la seva popular botiga: "Per Catalunya, tot".

J.G.R.

Maria dels Àngels Vayreda tindrà un carrer dedicat, a Figueres

En el transcurs del darrer Ple Municipal, es va prendre l'acord de dedicar un carrer de la ciutat de Figueres a Maria dels Àngels Vayreda i Trullol, l'il·lustre escriptora i poetessa que morí recentment, a la capital de l'Alt Empordà, on havia viscut gran part de la seva vida. Cal recordar que Maria dels Àngels Vayreda, quan guanyà el Premi Fastenrath de novel·la catalana, als Jocs Florals de Barcelona (any 1971), es digué que l'Ajuntament li faria un homenatge, però, malaurada-

ment, mai no es va portar a terme.

També l'Ajuntament figuerenc, en aquest mateix Ple, acordà oficialment donar el nom de Josep Pla al nou Institut d'Ensenyament del Batxillerat. I quant a l'assumpte depuradora, tema així mateix tractat pel Ple Municipal, cal dir que, després de la seva aprovació per part del MOP, ministeri que pagarà l'obra, la seva construcció començarà segurament dintre un mes o un mes i mig.

**Important "Boutique" de robes,
de Figueres,
necessita dependenta-encarregada
que parli idiomes,
inclòs el català.**

Interessades dirigir-se Telèfon 25 71 14

Torroella de Montgrí

L'asfaltat dels carrers, tema altament polèmic

Darrerament, a Torroella de Montgrí ha sorgit una forta problemàtica, motivada sntorn d'un tema de capital importància per a la població: l'asfaltat dels carrers.

En aquests últims anys, fou aprovat per l'Ajuntament un quantió pressupost, amb motiu de canviar l'aprovisionament d'aigües de la població. Això fou degut a que els actuals dipòsits, eren molt vells, per tal com molt sovint podíem veure l'aigua plena de brutícia. També passava que el sistema de tuberies, a fi de transportar l'aigua a la població, era molt deficient.

polèmiques i rumors entre els diferents veïns de la població. Moltes d'aquestes polèmiques eren motivades per les males condicions higièniques en què treballava l'empresa constructora a la qual s'havia encarregat el treball. Això també es va veure augmentat degut a que molts dies va ploure, formant-se un gran fangeix entorn dels carrers, semblant veritables terres pantanoses.

fer els primers passos, a fi de poder trobar una solució per als carrers millor que l'asfalt. Degut a que en el casc antic de Torroella es poden veure monuments d'una gran importància arquitectònica, l'asfalt no seria gaire aconsellable amb el conjunt artístic.

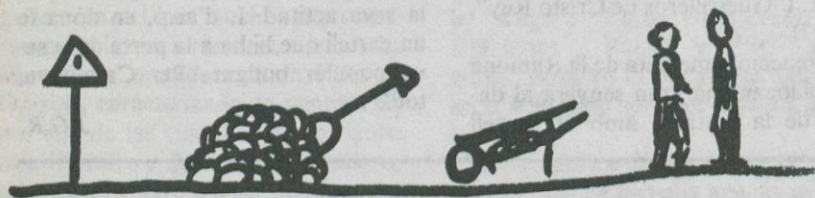
Amb aquest motiu, es va convocar una reunió dels veïns dels diferents carrers afectats, principalment: Carrer d'Ullà, Carrer Major, Carrer José Antonio, Carrer Josep Sabrià, etc. En aquesta reunió, es buscaren possibles solucions, al mateix temps que es creava una comissió formada per representants dels diferents carrers, per persones tècniques amb la matèria i fins i tot es va intentar de fer entrar algun membre de l'Ajuntament. Aquesta comissió era l'encarregada de parlar amb l'Ajuntament, buscar solucions al problema i posar d'acord els diferents veïns.

INTERVENCIÓ DE L'ARQUITECTE MUNICIPAL

Ara bè, solament restava una cosa: l'opinió de l'arquitecte municipal, senyor Baca, que podria aconsellar sobre l'assumpte. La seva opinió va ésser que, en vistes de la gran bellesa arquitectònica de Torroella, la matèria que seria més aconsellable era que hauria de ser emporlanat, alternant amb algunes franges de pedra. A partir d'aquí, les desavinences entre els veïns varen ésser fortes. Moltes persones no estaven d'acord amb la proposta de l'arquitecte. Alguns carrers no varen voler ésser emporlanats, ja que costava quasi el mateix que el mosaic, material que ells preferien.

La situació actual ha canviat, degut a que els veïns no varen volen els carrers emporlanats. Ara, malgrat els importants passos fets, s'ha tornat a la situació del començament i s'han iniciat les obres, tot posant un "parxe" de ciment als carrers, que després seran enquitranats, trencant d'aquesta manera, en part, la bellesa arquitectònica del municipi Sembla, doncs, que els carrers de Torroella no tenen cap mena de solució. Llàstima.

Angel Quintana i Miquel Riera

Amb aquest motiu, varen començar les obres per a la creació d'uns nous dipòsits per a subministrar l'aigua a Torroella. Per a poder realitzar aquest canvi de la circulació d'aigües al poble, l'empresa constructora es va veure obligada a obrir tots els carrers de Torroella i canviar les tuberies. Això es va realitzar durant aquest darrer any.

Aviat varen començar a circular

Aquesta situació va durar un any.

L'AJUNTAMENT I EL CASAL

Ara, darrerament, en un Ple Municipal, l'Ajuntament anunciava que, un cop acabades les obres de tots els carrers, aquests s'haurien d'asfaltar i que l'Ajuntament es faria càrrec de les despeses. La junta del Casal del Montgrí va exposar el problema, analitzant les causes i, al final, va decidir

tecnimoto

Motos en todos cubcajes

Mantenimiento

Asistencia Técnica

Gran variedad accesorios

Selección de marcas

naclonales y extranjeras

nuevas y de ocasión

Alquiler

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

Figueres

“Golpe de Gong”, un popular concurs estiueenc que torna

Dies enrera, vaig gaudir de l'oportunitat de xerrar una estona amb en Ricard Sagué, un dels capdavanters en l'organització de la renaixença de “Golpe de Gong”, a Figueres.

Com tothom ja sap, “Golpe de Gong”, al Patronat de Figueres, és un seguit d'actuacions, un cop per setmana i concretament els dimarts, d'aficionats a la cançó catalana, cançó folklòrica, poesia, malabarisme, etc., que, a títol de concurs, ens oferiran durant deu setmanes la mostra del seus coneixements i bon fer. Tot això, en la primera part. En la segona, l'espai anomenat “Els dimarts del Patronat”, en el qual podrem veure i escoltar grups i cantants de nom més o menys reconegut.

Feta aquesta entrada, parlem de tot això amb en Ricard Sagué.

—Ricard: de qui ha sortit la idea de tornar a fer a Figueres “Golpe de Gong”, després de tant de temps?

—Doncs, ha sortit d'en Josep Gòngora i jo. O més ben dit, ens hi ha ajudat en Ramon Faro. Un vespre, tot parlant amb ell sobre la possibilitat de muntar a Figueres un trio de pallasos, l'hi demanàvem textos, car ell n'havia fet. I va ser llavors quan ens va donar la idea del “Golpe de Gong”.

Cal dir que tant en Ramon Faro com en Ricard Sagué, havien estat també en l'equip organitzador de les anteriors edicions d'aquests nocturns estiueencs del Patronat.

El per què de desenterrar altra volta “Golpe de Gong”

—Diga'm una cosa. Per què torneu a fer “Golpe de Gong”?

—Creiem que a Figueres hi ha d'haver quelcom més que cinemes i discoteques, i hen volgut fer una cosa diferent. Al mateix temps, donem una oportunitat a donar-se a conèixer a tota una colla de gent, que ara comença a cantar o fer altres activitats del món de l'espectacle.

—Sí. D'acord. Però jo vull dir que per què “Golpe de Gong” i no una altra cosa?

—Ja t'he dit al començament que la nostra idea era fer un trio de pallasos, cosa de la qual Figueres també n'està mancada; però potser encara no estem prou preparats, i ens falta trobar encara molts textos i altres coses. Així, mentre esperem, hem decidit de fer això.

—Mira, Ricard. O jo no m'explico o tu no em vols entendre. Per què, precisament, “Golpe de Gong” i no quelcom diferent, amb un altre nom i un altre estil?

—Home! “Golpe de Gong” ja tothom ho coneix, i així seguim la tradició.

Assegurar l'Economia

—I també us assegureu una major assistència de gent que paga entrada...

—Sí, també. És clar.

—Ací volia arribar. Penseu fer-hi molt negoci?

—Oh, no, no! En absolut. És una cosa que fem sense cap interès econòmic. Tan sols per a donar a Figueres quelcom més en esbarjos. No, no. No pensem fer-hi cap negoci.

—Hem dit que “Golpe de Gong” és un recital-concurs. Diga'm, però, qui judica totes les actuacions.

—Ho fan deu persones, en total. Cinc són de l'equip organitzador, que seran les mateixes durant els deu di-

mares. Les altres cinc, que canviaran cada setmana, s'agafaran d'entre el públic assistent.

I en Ricard encara em va dir moltes coses més. “Golpe de Gong” s'estrenarà al Patronat de Figueres al proper dia 12 de juliol (dimarts, és clar), i continuarà estant present entre nosaltres tots els dimarts següents, fins a deu, a les 10 del vespre.

Resten encare per concretar les actuacions de concurs, així com les “estelars”.

—Pots aprofitar per dir que tothom qui estigui interessat a actuar, ens pot trobar al Patronat, de 8 a 10 del vespre, tots els dimarts i divendres.

—Econòmicament, quines ajudes penseu rebre. Amb quins “calés” compteu?

—Amb els de les cases comercials que ens ajuden a pagar la publicitat.

—Bé; però res més?

—No, no. Res més.

—Així compteu amb plena assistència de públic.

—Sí; en principi, totalment.

—Doncs, que sigui així!

Antoni Godoy i Tomàs

Diafragma del 9

Que no decaiga...

Un lector, a raiz de nuestro último “Diafragma”, nos remite esta foto retrospectiva sobre el mismo ambiente de unas Fiestas de la Santa Creu: el espectacular desfile de carrozas en la Rambla. El motivo del lector es simple: avería inoportuna en un coche publicitario y varias personas con decisión arrojando el hombro, para que la fiesta no perdiera el ritmo. Efectivamente; en años anteriores el desfile, una vez iniciado, era continuo y en ello residía el atractivo general, el sentido de espectáculo. “Que no decaiga...” parecía ser el lema de la organización. En cambio, en el de 1977, fue al revés.

La Bisbal

Una ciutat model, producte d'una política caciquista

Ara fa un any, varen nèixer els primers esqueixos del que avui és l'Associació de Veïns de la Bisbal. La seva formació va anar per camins diferents dels que normalment segueixen aquestes institucions per a la seva creació. El grup gestor de l'associació, va ésser format per gent sortida de la dissolució del Patronat del Castell, entitat dedicada als problemes de La Bisbal, i que en un principi es va dedicar a potenciar l'interès popular vers una associació que recollís tots els interessos ciutadans, a fi de reivindicar-los i portar-los a terme. Per potenciar l'interès, no es va cercar el nom d'algunes personalitats rellevants de la vila, sinó que es va partir de la base de què havien d'ésser els mateixos ciutadans que tenien quelcom per dir i per aportar, els que formessin des de bon principi aquesta associació.

Un cop aprovats els estatuts de l'associació, es repartiren comunicats casa per casa, donant a conèixer la funció d'un organisme com aquest; xerrades per diferents barris i una conferència a càrrec de Josep M.ª Alibés, advocat i membre de l'Associació de Veïns del barri de Gràcia de Barcelona.

Els següents passos, foren la impugnació del grup escolar, les tres impugnacions a l'urbanització Empordà i la representació, a La Bisbal, de les diferents Centrals Sindicals (CCOO, USO, UGT, CNT), a càrrec de diversos militants.

ESTRUCTURACIÓ INTERNA

El 27 de març d'enguany, va tenir lloc l'Assemblea General de L'Associació de Veïns, donant a conèixer l'entitat ja legalitzada. Es va acordar per unanimitat de tots els assistents a l'acte, que les persones que havien actuat fins al moment, ocupessin els llocs com a Junta Definitiva, quedant d'aquesta manera formada per: Josep Xifre, com a president; Josep Matés, vicepresident; Enric Matarrodona, secretari; Josep Estragués, tresorer; i Ramon Matarrodona i Imma Bagué, com a vocals. El funcionament de

l'associació es va decidir que seria per vocalies (grups de treball per temes concrets) i per grups de zones de població. Els temes que de moment treballa l'associació, per ésser importants dins de la seva demarcació, es divideixen en les següents vocalies: Urbanisme, Sanitat, Ensenyament, Laboral, Cultural, Esplai i Joventut, comptant amb la col·laboració d'una assessoria jurídica-laboral al servei dels ciutadans.

A l'hora de posar en marxa l'associació, es va veure que calia arreglar més coses de les que s'havien pensat en un principi, produïdes en els darrers anys per obra i gràcia dels "representants del pueblo". De totes aquestes desfetes, han tingut prioritat els temes que calia solucionar més urgentment, deixant latents els problemes que no calien una solució tan ràpida. Actualment, i de cara a l'Ajuntament, s'està treballant en la impugnació del projecte del Passeig; s'estudia el Pla d'Urbanisme de La Bisbal i comarca, la reivindicació dels terrenys per a l'Escola i està en confecció una sèrie de "dossiers" sobre l'estat dels diferents barris i urbanitzacions suburbials de La Bisbal.

L'URBANISME, PRINCIPAL AFECTAT

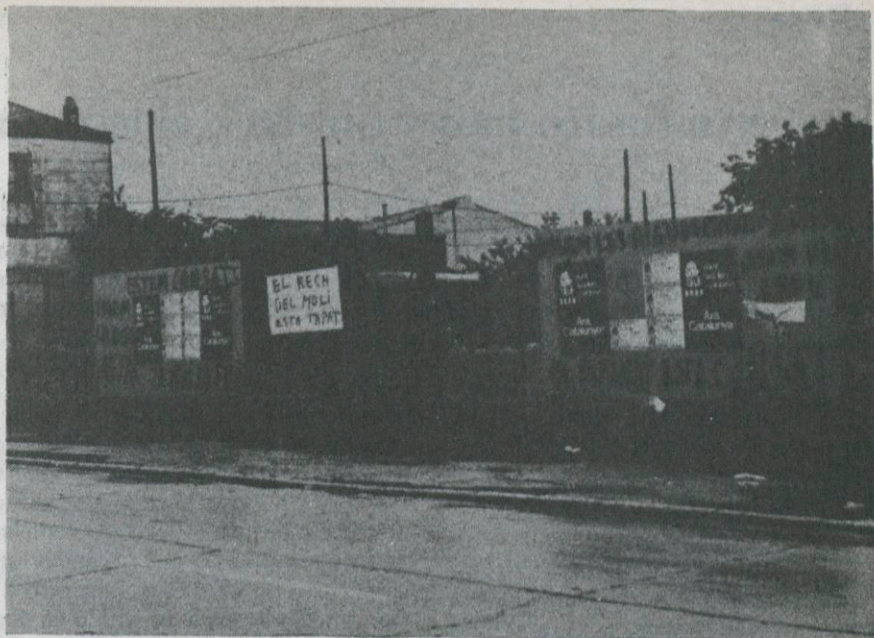
La Bisbal no és una excepció en el caire urbanístic. Més aviat diríem que és la ciutat-model del desastre produït per la política caciquista i despreocupada de l'Ajuntament, la gran especulació del sòl i la consegüent victòria dels interessos privats davants els col·lectius. Així ho veiem a "San Martín", al barri de "la Guardiola", al de "l'Aigueta", al de "L'Empordà"...

—La "Cooperativa de Viviendas San Martín" (que de cooperativa en té ben poc) està construïda en zona rústica a les afores de La Bisbal, sense cap mena de serveis fins fa poc, que hi varen posar quatre faroles que donen un mínim de llum al carrer; 31 dies

JOJO

**filtros y accesorios de piscina
grupos de agua a presión, bombas**

c/. José Cell s/n - Urb. Ensanche Tel. 50 11 18 - Apart. 131 FIGUERAS

sense recollida d'escombraries amb els desaigües trencants i els coectors insuficients i amb perill d'una infecció.

—El barri de la “Guardiola” en estat caòtic (el “ghetto” de La Bisbal, segons un veí) i construït, en una jugada dubtosa, sobre terrenys d'un regidor, està totalment oblidat. L'Associació de Veïns ha requerit de l'equip redactor del Pla d'Ordenació Urbana de La Bisbal, que emeti dictàmen sobre la problemàtica que gravita en el referit barri. Del context, queden ben patents les remarcables contradiccions que d'antuvi, planteja la mateixa programació d'aquella urbanització, en notòria pugna en contra de la Llei del Sòl (12 de maig del 1956), de la qual no s'en féu el mínim cas. Una part de l'informe tècnic diu: “...L'equip informant, ignora si existeix cap possible compromís exigit per la Corporació Municipal, i assumit per la seva part, per l'Empresa Promotora que, al marge del marc legal, pogués garantir la infraestructura urbanística del sector. De totes maneres, subsidiàriament, l'Ajuntament és el responsable de l'actual situació suburbial del

dues vegades.

La mateixa situació, o semblant, és la que passa als barris de l'“Aigueta” i “Empordà”, amb l'agrujament de les inundacions cada vegada que plou.

MANCA DE SERVEI SANITARI I ESCOLAR

La Bisbal és centre de comarca, i com a tal, no hi ha suficients aules, repartint-se els alumnes en tres de l'Institut i una del “Camp dels Capellans”. Els 800 alumnes d'EGB estan repartits en 21 mestres, i per 200 preescolars per un mestre i unaju-

fici de l'Ajuntament; però en canvi no ho ha fet per a resoldre el greu problema de l'Hospital, que més que això, sembla l'asil, amb pocs recursos sanitaris i humans.

L'ASSOCIACIÓ I EL RECOLZAMENT POPULAR

Un dels problemes en què també es troba l'associació, és el material. En principi, és autogestionària, amb una quota per soci de 50 pts. al mes. Evidentment, no cal dir que els membres de l'Associació, treballen per veritable estima ciutadana, moguts per l'esperit de superació i renovació de tot el que fins ara ha esdevingut greus conseqüències per part dels organismes incompetents. L'Associació de Veïns de La Bisbal no ataca la Corporació, tan sols defensa els interessos de la majoria. Actua com a fiscal de manera imparcial davant l'Ajuntament, per tal d'impedir que es continuïn els mateixos passos que fins al moment, i alhora resoldre tots els desgavells. Perquè no es lluita contra ningú, sinó contra nosaltres mateixos. Per que no és tracta d'ésser més o menys, es tracta d'ésser iguals. Per això, hi haurà sempre persones que donaran part seva per a la construcció d'una societat nova. I hem de saber agrair-ho.

L'Associació de Veïns lluita, per tal d'adobar el gran desgavell

barri, i és ell qui ha de dotar-lo dels serveis que li són indispensables, i dels quals, n'està mancat.” El barri, cada vegada que plou, queda negat; no hi ha llum ni aigua, amb pals de corrent pel mig del carrer principal i amb una sola voravia en tot el barri, feta pel mateix veïnat. Davant d'aquest estat de deixadesa, els veïns varen acordar solucionar ells mateixos, de la seva butxaca, la instal·lació de llum i aigua, però l'Ajuntament ho va rebutjar per

dant. La manca de guarderies és notòria, car una gran part de mares treballen en una fàbrica de punt. Per altra part, el MEC construiria noves escoles a canvi dels terrenys. Aquests terrenys existeixen, donats per una ciutadà al poble; però l'Ajuntament, ha fet “la viu-viu” i les escoles per fer. Això sí, el Sr. Ernest Pla, alcalde de La Bisbal y vice-president de la Diputació de Girona, s'ha ben preocupat per la mil·lionària construcció del nou edi-

Jordi Gratacós

Roses

Incierto futuro para "Simba", el león que vive en un bar

Para el matrimonio Elías Azzir y Anselma M^a. García, que regenta el bar "Semíramis", sito en la carretera del Faro, han comenzado las preocupaciones por poseer un cachorro de león, que pronto dejará de serlo para convertirse en un bello ejemplar adulto.

SUS DUEÑOS NO QUIEREN OIR HABLAR DE ZOOS...

La historia de "Simba" —así le llaman, aunque si es macho mejor encargaría, quizás, lo de "Simbo"— es bastante corta, ya que solamente cuenta diez meses de existencia. A los quince días de haber nacido allá en las frondosas selvas de Mozambique, fue recogido por una hermana del señor Azzir y enviado aquí como vivo regalo, llegando a Roses en agosto del pasado año, tras efectuar un largo recorrido, en el transcurso del cual necesitó mucho cuidado.

Ahora, al cabo de ese tiempo, el "gatito", naturalmente, ha crecido. Y empieza a preocupar a sus dueños, que sienten por él un verdadero cariño. Aunque suponemos que alguna decisión habrán de tomar, si no la han tomado ya, pero no quieren oír hablar de zoos, ni nada que se le parezca.

"Simba" hasta ahora, y de ello podemos dar fe, goza del más exquisito de los cuidados. Y si no vean: su minuta diaria se compone de un kilo de carne de caballo picada, bien rociada con leche en polvo, a lo que se añade un compuesto de vitaminas, más otro litro y medio de leche repartido en dos biberones, y pesa casi cien kilos. En cuanto a su salud, no hay dificultades, siendo vigilado regularmente por un veterinario y un especialista del Instituto "Nerieux", de Lyon.

"Simba" ha sido como un juguete para los que acuden a verle; pero cuando cumpla catorce meses dejará de ser cachorro, lo que preocupa seriamente a sus dueños que ahora se verán precisados a ponerle en una jaula si no sale comprador para el felino, al que tienen sujeto por una cadena en una pequeña galería superior del pequeño bar "Semíramis", porque, dócil o juguetón, no deja de ser una fiera.

"HAY QUE DORMIRLE CON UNA INYECCION PARA RECONOCERLE..."

Le preguntamos al señor Azzir por el comportamiento del "bichito", y nos contesta:

—No ha dado motivo alguno de alarma a la vecindad. ¡Si no sabe rugir! Fíjate, tenemos un perro lobo en casa de guardián con más fiereza. "Simba" se pasa todo el día tendido, y sólo se oye el ruido de la cadena que lo sujeta, cuando espera la hora de la comida.

—¿La comida que le dan es suficiente?

Dejará de ser cachorro y sus dueños se verán obligados a desprenderse de él

—Para un cachorro de su edad, según el especialista, sí lo es. Aunque, seguramente, comería cuatro kilos de carne de caballo diarios. Y no sabe comer otra clase de carne, porque una vez que olvidé comprársela y le quise dar de vaca y de oveja, no la probó en absoluto...

—¿Cómo acepta la visita del veterinario?

—Viene, mejor dicho, venía, el veterinario de Llançà, aunque todas las vacunas proceden del Instituto "Nerieux", de Lyon. En cuanto a tu pregunta, te diré que hay que dormir a "Simba" con una inyección para reconocerle...

—¿Puede ser peligroso, de ahora en adelante? Me refiero a ustedes, los que le cuidan...

—No lo creo. Para él, lo somos todo. Lo era más unos meses atrás, al darle el biberón (me enseña una leve señal en una mano); ahora, se mues-

VERBENA DE SAN JUAN

En las piscinas de HOTEL SAN CARLOS***

ROSAS

Día 23 de junio, a las 12 de la noche

GRAN CENA - BUFET frío, a la americana, compuesto de gran variedad de platos a elegir.

BAILE CON ORQUESTA hasta la madrugada

SANGRIA Y CHAMPAN A "GO GO". "COTILLON" FUEGOS ARTIFICIALES Y... CHOCOLATADA FINAL!!!

Informes y reservas: HOTEL SAN CARLOS, Carretera de Cadaqués, K. 2.900. Tel. 25 61 97

En FIGUERAS: c/. Vilallonga, 35. Tel. 50 19 99

tra mucho más tranquilo. ¿Quieres verlo? Ven. Vamos a subir...

MUY CARIÑOSO

Antes de proseguir, diré que había visto a "Simba" una sola vez, cuando tenía tres meses. Entonces, me pareció como un gran gato retozón. Y acompañados de la señora Azzir, que abrió la puerta que comunica con la escalera, subimos a los dominios del felino. Este se levantó y dando un bostezo llegó hasta el borde del rellano. Allí, se alzó. Y apoyando sus patas delanteras en los hombros de la mujer, empezó a lamerle a ésta la cara...

—No te preocupes. "Simba" siempre se comporta así —me dijo el marido—. ¿Quieres acariciarlo?

—No, gracias. No es por nada, pero por si acaso...

Y al cabo de un momento, el señor Azzir y yo nos bajamos, dejando al león con su cuidadora, entregados ambos a un juego. Como lo haría usted, querido lector, con su perro más estimado...

Martí Balló

Homenatge a la vellesa

Dijous passat, festivitat de Corpus, sota l'organització del Patronat Local de la Vellesa, amb la col·laboració de l'Ajuntament, Caixa de Pensions, Confraria de Pescadors i Societat Unió Fraternal, va celebrar-se el 29 aniversari dels homenatges que la nostra vila ve dedicant a aquelles persones, que arriben a aquesta fita important de la nostra vida.

Poc abans de les 11 del matí, es formà davant l'Ajuntament la comitiva dels homenatjats, que en nombre de vint-i-cinc parelles, entre homes i dones, acompanyats pels seus joves padrins i padrines respectius, com també per les autoritats civils i militars, varen dirigir-se tot seguit cap a l'església de Santa Maria precedits d'orquestra, on va tenir lloc l'ofici solemne.

En el decurs del matí, una representació del Patronat va fer ofrena d'obsequis als vells, en llurs domicilis particulars, que, previament inscrits, no varen poder assistir als actes per malaltia.

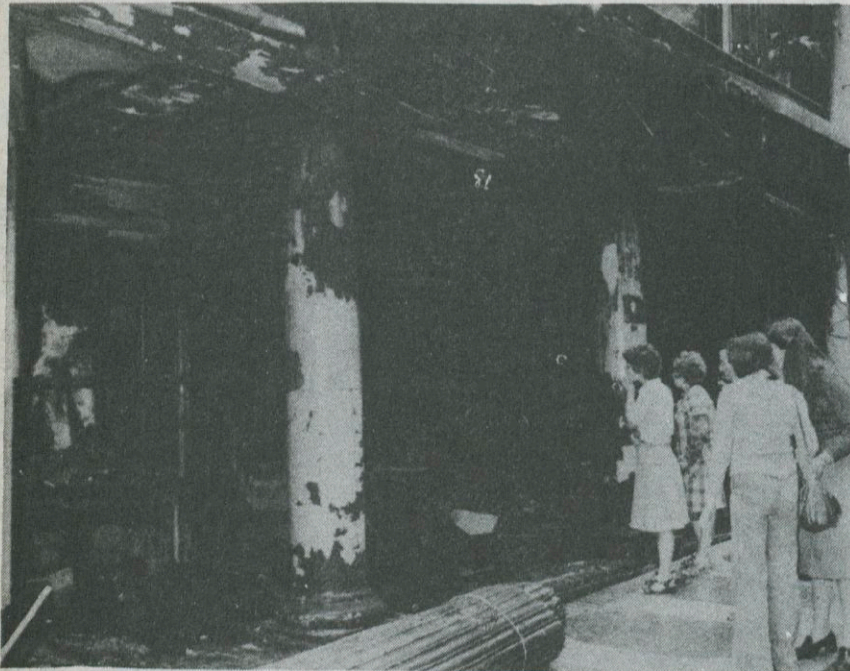
UNA FESTA MOLT ENTRANYABLE

Després de l'acte litúrgic, tingueren lloc, a la sala de la societat, els actes oficials i populars, que començaren amb unes breus paraules —tan breus que apenes tinguérem temps de sentir-les— del batlle accidental, senyor Donat. Continuà una imposició de medalles per part de les autoritats a cinc nous participants vells, i el lliurament de llibretes d'estalvi tradicional, entre els aplaudiments del públic. Parlà també un dels homenatjats, el senyor Giró, per tal de manifestar el goig que senten els vells de poder renovar cada any una festa tan entranyable. La cosa oficial acabà amb unes paraules del rector de la nostra parròquia, mossén Joan Riu, referint-se a l'estímul i l'admiració de les generacions joves envers els nostres vells.

Tot seguit, començà l'acte popular, on actuaren nens i nenes de les Escoles Nacionals, que interpretaren composicions de cant, poesies i balls. L'exhibició dels petits sardanistes "Rebrols de Roses" no fou possible, ja que, en aquells moments, participava en un dels campionats bàsics de Catalunya; però en el seu lloc ballaren una bonica sardana components de la desapareguda colla "Roses de Joventut Dansaire", ex-campiona de Catalunya. Ja com a final, l'"Orfeo Rosinc" interpretà dues composicions del seu repertori habitual i acabà amb l'emotiu cant d'"Els Segadors". Llàstima que la fressa de la mainada i, fins i tot, dels grans —cada any passa el mateix— ens privà de l'escolta. Moments després, a L'Hotel Marina, els homenatjats i autoritats es reuniren en un dinar d'honor. Per altra part, la cobla "Girona" oferí una audició de sardanes, a la Plaça del Mercat.

M. B.

Dos accidentes, dos muertes

Estado en que quedaron los "Magatzems Fortunet", de la figuerense calle de Peralada, después del gran incendio que, como informábamos en nuestro número anterior, registró en los mismos, durante la madrugada del martes, día 8.

El primero ocurrió en una obra en construcción anexa al Hotel Almadra-ba Park, cuando una parte de dicha obra desplomóse encima de los productores Rogelio Guzmán, Julio Paradina y Antonio Tobajos, éste último de 23 años, quien resultó alcanzado por una gruesa viga de hierro que le produjo la muerte casi en el acto. Los dos primeros, que sufrieron diversas heridas y traumatismos en el tórax, fueron recogidos por la ambulancia de la Cruz Roja local e internados en una clínica de Figueres.

El otro accidente mortal se produjo posteriormente, cuando Joan Brunet Ortensi, de 55 años de edad y vecino de Roses, tuvo la mala fortuna de precipitarse al vacío desde la ventana del segundo piso de su casa, calle Porthos nº 2.

M.B.

**PAPELES
PINTADOS**

Distribuidor oficial de

SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .

PINTURAS

ANEXOS - PINTURA

MOQUETAS (suelos y paredes)

PAVIMENTOS SUELOS

PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADecOR - FAGESCO
TARRACOL - etc.

PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS
AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12
Tel. 50 15 29
FIGUERAS

Le quemaron el bote

“Papat” tiene que pescar ahora con uno prestado

A las tres de la madrugada del último Jueves Santo, un pequeño bote de pesca era pasto de las llamas, hasta consumirse en la playa de L'Escala. Los cuatro metros de eslora del “Pascual” fueron reducidos a cenizas y su motor quedó inservible.

Josep Cortal Boada —“Papat”— era el propietario. Todavía no sabe quién pudo quemarle el barco. Desde luego, el incendio fue intencionado, porque antes de prenderle fuego al “Pascual” lo habían deslizado hasta el agua.

“Papat” no sabe quién lo hizo, pero está seguro que las mismas personas que unos días antes habían pintado, también de noche, tres enormes cruces gamadas en las rocas situadas frente la playa de L'Escala. ¿Por qué? Con su bondad, “Papat” explica que accedió a transportar con su bote al jefe de los municipales y a un pintor para que borrasen las cruces, por orden del alcalde.

ACTO DE REFERENCIA

Aquella misma noche alguien reventó las cuatro ruedas del coche del pintor. A “Papat” le quemaron el bote cuatro días después. Fue, pues, un acto de represalia.

Josep Cortal sale ahora de pesca con un bote prestado. El es demasiado popular, demasiado humano, como para que alguien se niegue a echarle una mano. Lleva setenta años en las mismas aguas que hace setenta y nueve le vieron nacer. L'Escala y la mar son toda su vida.

9 PAÍS inicia hoy una campaña para comprarle a “Papat” un bote nuevo

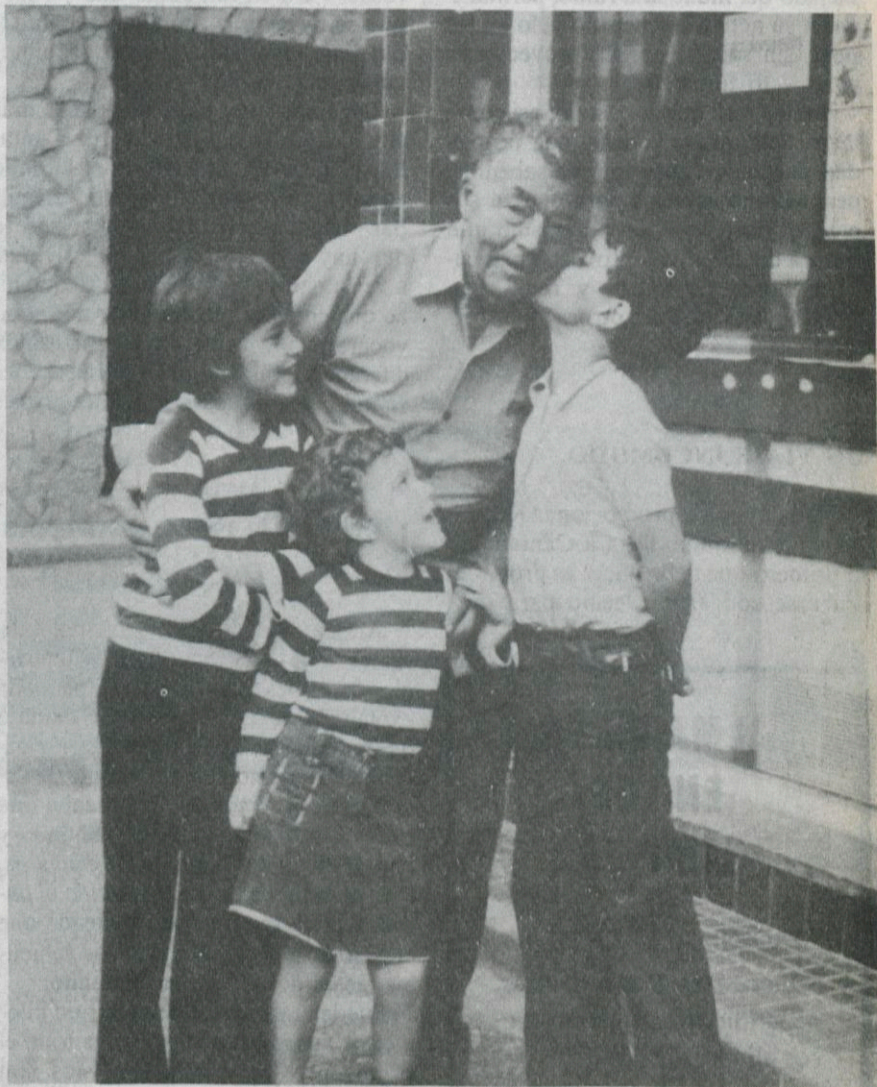
Con este reportaje 9 PAÍS inicia una campaña en favor de este viejo pescador. No se trata tanto, en este

caso, de una obra de caridad, sino de justicia y de homenaje popular a “Papat”.

Ha sido abierta en el Banco de Bilbao de L'Escala una cuenta corriente a nombre de Editora Empordanesa, propietaria de 9 PAÍS, con la intención de reunir fondos para comprarle

a “Papat” un bote nuevo. El bote que le regalará un pueblo que no quiere ver repetidos hechos tan desagradables como el que le hicieron perder el suyo.

Semanalmente informaremos a nuestros lectores del movimiento de fondos de la referida cuenta corriente.

“Papat” con sus tres nietos, para los que siente un gran cariño.

Parece que se trató de una represalia por su colaboración en borrar unas cruces gamadas

El Castell de Requesens, sometido

De las muchas joyas de las que podría enorgullecerse nuestra provincia, e inexplicablemente arrinconadas y prácticamente desconocidas para el pueblo, ésta del Castell de Requesens figura en uno de los lugares de honor.

Resulta difícil comprender cómo un castillo, cuya prestancia no tiene igual en nuestras tierras, enmarcado en un paisaje de ensueño, gozando de una situación especialmente atrayente y alejado del mundanal ruido, permanece en su actual ostracismo y, lo que es peor, sin sacarle ningún provecho en el aspecto turístico.

Se nos dirá que el castillo, así como las tierras que lo rodean, son propiedad particular, cosa que ya sabemos; pero ello no es óbice para que ya sus propietarios, ya algún organismo afín tratara de dar vida y provecho a aquella armonía de muros y rocas que constituyen lo que otrora fue fortaleza.

UN VIAJE INCOMODO

Nada ayuda a promocionar Requesens. Cuando uno llega a Cantallops, lo primero que debe hacer es procurar cruzarse con algún vecino para pre-

guntarle por el camino que conduce a Requesens. Seguidamente, tendremos que circular unos cuantos kilómetros por una ruta forestal que si no es impracticable tampoco es un camino de rosas. Pero en fin, como uno ya sabe que se dirige a la montaña acepta todas las incomodidades y seguimos adelante...

Digamos que, para complicar más el viaje, tan sólo a la salida de Cantallops figura un tímido y mal pintado cartel anunciando el camino a seguir para llegar al castillo. Luego, pese a que hay algunos cruces, no volvimos a ver ningún otro indicador, lo que hizo que en determinado lugar nos equivocáramos y tomáramos una senda diferente, obligándonos a retroceder cuando nos dimos cuenta del error.

LO QUE FALTABA: ¡CADENAS!

Al dejar la carretera principal para torcer a la derecha, junto a un riachuelo se desemboca en una pequeña explanada de la que arranca el camino que conduce al castillo. Nuestra desilusión fue grande cuando al pie de esta carretera vimos que la cruzaba una cadena, aprisionada en un candado y con el siguiente rótulo: "Requesens. Propiedad particular. Prohibido el paso". Como sea que uno entiende que el paso está prohibido para los vehículos, seguimos adelante, andando.

Puede que se trate de andar un kilómetro que se hace largo, pues todo él es en encrespada senda. Menos mal que la frondosidad de los bosques dan especial encanto a la caminata y así, cuando uno menos se lo piensa, ve emerger de las alturas y sobre la copa de los árboles, las aspilleras del torreón más elevado. Aquello da un respiro y nuevos ánimos para llegar hasta el final.

TODO CERRADO

El castillo exteriormente es soberbio, bello, armonioso. Se conserva muy bien y sus muros no ofrecen ningún hueco ni resquicio por el que se pueda uno infiltrar dentro. Su forma es cuadrangular, aunque sólo puede ser recorrido por tres lados, ya que el cuarto, el que mira al oeste, se asoma a una especie de precipicio.

Tiene tres entradas, todas ellas guardadas por destartadas puertas,

Situado cerca de Ca abandonado, con l cadenas que impie

siendo esta madera lo más ruín del conjunto. La puerta principal, la que debía servir de entrada a las caballerías, da directamente a un gran patio del que arranca una suntuosa escalinata para ascender a las dependencias del castillo, hasta llegar a su torre más elevada, gozan de protección especial, demostrando todo ello que la reconstrucción llevada a cabo a últimos del pasado siglo, es decir, bien recientemente, se hizo a conciencia. Esta reconstrucción tuvo como base el primitivo castillo medieval que, según dicen, tuvo singular trascendencia en la guerra contra los moros. Posteriormente, también influyó en el desarrollo de las batallas contra los franceses y, en general, siempre ha sido baluarte fronterizo de primer orden. Incluso en las pasadas contiendas albergó a tropa española, habiendo sido, a buen seguro, los últimos moradores que ha tenido.

UNA LEYENDA

El Castell de Requesens, como to-

ALMACENES EN LOS LIMITES

PROXIMA APERTURA

Se necesitan: Dependientas, dependientes, cajeras, mozos almacén, chófer.

Interesados dirigirse al:

Teléfonos. en Figueras:

50 17 86 y 50 15 17

Teléfono en Barcelona:

321 68 45

do a un inexplicable ostracismo

do buen castillo medieval que se precie, también tiene su leyenda. Nos la cuenta el historiador gerundense don Joaquín Pla Cargol en su libro "Tradiciones, santuarios y tipismo de las comarcas gerundenses", y dice así:

"Del Castell de Requesens cuéntase la leyenda de que estando sitiado por numerosos moros, el castellano, valeroso y cortés, invitó a comer al emisario moro que llegó ante sus muros a conminarle a rendir su fortaleza, ya que no podía haberle la esperanza de escapar al fuerte cerco que su castillo

utilizarse como atracción turística de primer orden. ¿Un parador? ¿Un gran hotel? Algo debería hacerse entre aquellas sugestivas paredes. Estamos convencidos que en cualquier otro país, ya habrían aprovechado tanto su prestancia como su envidiable emplazamiento. En verano, con una piscina dentro del patio de armas, sería lugar estival de primer orden; en invierno lo utilizarían los cazadores, pues aquellos frondosísimos montes son un paraíso para la caza mayor, entendiéndolo como mayor la del jabalí.

las antipáticas cadenas que interrumpen el tránsito rodado).

La obra de restauración del interior no puede ser barata, pues todas estas cosas presupuestan millones. De ahí que quizás lo interesante sería buscar el apoyo del Estado y convertir el castillo en un maravilloso Parador fronterizo, con la particularidad que tal iniciativa podría conllevar otra muy esperada: la apertura de una nueva frontera por aquellos parajes, punto fronterizo que descongestionaría al de La Jonquera y, al propio tiempo, abri-

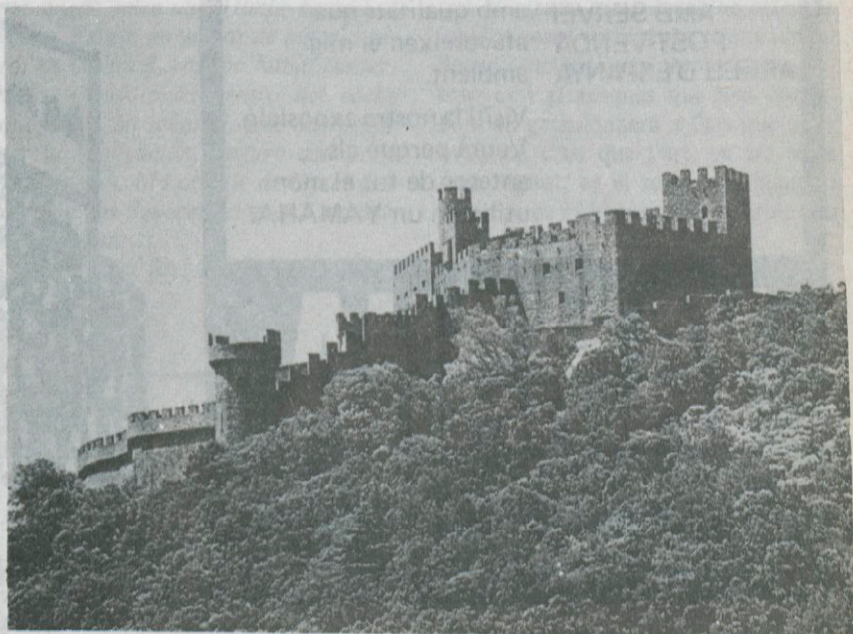
antallops, dificiles accesos y en el paso

sufría. Aceptada la invitación por el emisario, éste quedó atónito al ver que se le servía un espléndido plato de pescado. Los árabes suponían que los defensores del castillo estaban exhaustos de víveres y famélicos y grande fue su extrañeza al apreciar, por aquel plato, que incluso podían disponer de pescado aún estado tan alejados de un río o del mar. El resultado de todo ello, fue que los árabes, descorazonados, levantaron el sitio del castillo".

"Según termina la leyenda —continúa el historiador—, el pescado aquel procedía de un río subterráneo que decíase seguía el trazado de los Pirineos y desemboca en el mar en las cercanías del Cap de Creus. Sin embargo, en realidad es pura fantasía la existencia de tal corriente subterránea o, al menos, no se conoce que exista".

¿QUE UTILIDAD DARLE?

Si antiguamente fue un obstáculo para impedir el paso de moros o franceses, según la época, hogaño podría

Es decir, que la utilidad del Hotel o Parador sería de doce meses.

¿A quién compete el asunto? Actualmente, el castillo, así como los bosques que lo rodean, son propiedad particular; creemos que pertenecen a los terratenientes gerundenses y dedican el espacio al pasto de animales vacunos.

Cerca del castillo hay una vieja iglesia adosada a una especie de granja, en la que viven los "masovers" (quienes, por cierto, y según nos enteramos al regreso de nuestra excursión, prestan la llave para poder visitar el interior de la fortaleza, e incluso abrir

ría nuevos campos turísticos a nuestros vecinos, tan aficionados a nuestras tierras y comarcas.

Requesens, lo repetimos, constituye un pecado mantenerlo en su actual inoperancia en todos los sentidos. Es algo que puede rendir un beneficio a la Comarca, incluso, tan solo, señalizando adecuadamente su presencia desde la Carretera Nacional en su desvío a Cantallops.

Nosotros acabamos de romper una lanza a su favor.

**Gamma de potència
de 2 a 55 HP.**

A l'avantguarda de la tècnica més avançada, YAMAHA ha fet dels seus motors uns autèntics fora de sèrie.

Tothom reconeix i estima llurs qualitats.

Perquè, com ningú, ofereixen la seguretat, fàcil maneig, poc consum i rendiment admirables que els amants dels esports del mar necessiten.

Sumament silenciosos i amb qualitats que afavoreixen el mig ambient.

Visiti la nostra exposició. Veurà perquè els entesos de tot el món utilitzen un YAMAHA.

**EXTENSA XARXA
COMERCIAL
AMB SERVEI
POST-VENTA
ARREU D'ESPANYA**

YAMAHA

**el motor japonès que sona
a tot el món**

importador per a Espanya: LEDASA - Madrid

concessionari per a la província de Girona

MOTONÀUTICA LLONCH, S.A.

CENTRAL: VILA-SACRA - crta. de Roses, s/n

tel. 50 05 54 - ext. 12 de Vila-sacra

SUCURSALS: AMPURIABRAVA - Club Nàutic

CADAQUÈS - avda. Caritat Serinyena

tel. 25 83 53

“S’ha acabat el bròquil”

Cuando 9 PAÍS salga a la calle, estaremos ejerciendo el derecho al voto. Daremos un paso de gigante en nuestras aspiraciones catalanas. Empezaremos a ser un poco pueblo soberano.

Durante veinte días, hemos vivido el espectáculo insólito, para muchos, de una campaña electoral. Los medios de comunicación social y sobre todo la TV —por su enorme audiencia— nos ha sorprendido vertiendo conceptos e imágenes realmente sorprendentes. No vamos a romper aquí la línea desenfadada de estos comentarios profundizando en el tema. Citaremos tan sólo algunas curiosidades. Tammes habló con “La Internacional” de fondo, interpretada a ritmo de bluss. Las apariciones de Felipe González fueron enmarcadas dentro de unas sugestivas pinturas naïf. Josep Melià dijo, por radio, que el nuestro ha sido un “poble escalivat”.

Grandes actos propagandísticos. Ataques mútuos. Y, como es lógico, la aparición de los camaleones políticos.

Nuestro pueblo ha escuchado y está seleccionando. Se dice a sí mismo que Catalunya ha de ganar. Conoce bien a los que se llaman “demócratas de toda la vida” y sus actuaciones públicas han sido el contrapunto divertido de la campaña.

Recordaba, oyendo a uno de estos últimos, cierto concurso de pintura. Era el citado señor miembro del jurado. Ajetreado por sus varios cargos, llegó con retraso. Se dirigió a los demás miembros de la mesa y preguntó: Y bien, ¿quién está dispuesto que gane hoy? Lo dicho, democracia pura.

Aunque las elecciones sea una caja cerrada y por ello quepa la sorpresa, es de esperar que nuestro voto además de quedar en casa se aparte de los sucursalismos. Necesitamos una representación con fuerte respaldo para que en el hemisiciclo madrileño nuestra voz tenga peso.

Y a nivel de calle aspiramos a la satisfacción de poderles decir a según quienes: “Nois, s’ha acabat el bròquil”.

6 X 9

por BY SENS

TITERES - CAMBIOS

Los títeres gustaron, desde luego. Claro que no siempre cae cerca un "Festival Internacional de Titelles", lo que quiere decir que los grupos que actúan parten ya de bases cálidas. Como ese representante de Italia, "l'Escatola", que encandiló a los intelectuales con la misma fuerza —trágica e hiriente— que luego elogian con pasión un filme, una narración, una obra de teatro. De todas formas no hay que olvidar que la directora de "l'Escatola", María Signorelli, está especializada en pedagogía utilizando los títeres...

Los responsables del Patronat de la Catequística, que organizaron las sesiones, se mostraron satisfechos de los resultados. Tanto, que cayeron en la cuenta que los títeres de calidad los teníamos en el olvido. Y, de vez en cuando —cada cinco o seis semanas, por ejemplo— se proponen mantener este interesante contacto con los muñecos que, con el hombre agazapado, suelen a veces decir tanto. Sin embargo, habrá que verlo: porque pasa que el ámbito juvenil con tanto canto de sirena del telefilme tiene ya metida la llamada del cine. Y, en general, tal vez se encoja de hombros ante el perfil y la voz que parte del fondo tradicional. Entonces podrá surgir un cambio —¿otro?— que consistirá en el de los espectadores: los jóvenes se marcharán al cine —pongan lo que pongan, que es la zona más floja de la decisión— y los mayores a titelles...

NO ENTERARSE

El señor G., con pesadumbre, me lo contaba a su manera. Un punto de vista humanísimo, sí señor. Decía que estaba preocupado, íntimamente molesto. Y no contra nadie en particular, sino contra un hecho derivado del desgraciado incendio de los Almacenes

Fortunet. El señor G. no se enteró del suceso hasta mediada la tarde. Y no le cabe en la cabeza. Por los Almacenes Fortunet el señor G. siente un puro afecto sentimental: el recuerdo del esplendor de la Sala de Arte Icaria. (Un hecho curioso: existen aquí un buen montón de esplendores idos, pero tal vez este de la Sala Icaria sea el más mínimo en metros cuadrados). ¿Cómo pudo ser —se preguntaba el señor G.— que de un hecho así no me enterara?. Ni un comentario siquiera que llevarse a la oreja. La ciudad, ¿es ya demasiado grande? ¿Existen ya esos extremos que, estando en uno, no permiten saber lo que pasa en el otro?. Le pregunté al señor G., para sacarle un poco de la idea de un colosalismo que todavía no existe, si realmente había salido a la calle durante la mañana. Pues, desde luego. El señor G. había cogido el coche... Y se me quedó mirando. Había cogido el coche. Estuvo en un par de lugares pero, en realidad, casi no había conversado. Estuvo más dentro del coche que fuera. El señor G. cree que puede ser la explicación. Seguro que es la explicación. Me acordé de aquel diálogo de dos figuerenses que se toparon en la esquina:

—Hola! ¿Qué fas? No ens veiem mai...

—No, noi; mai. ¿Que també vas amb cotxe...?

JOSEP PLA ESCRIBE SOBRE LLUÍS VAYREDA

El escritor Josep Pla ha hecho un comentario, a modo de presentación, del pintor de Lledó Lluís Vayreda, que expone actualmente en "La Pina-coteca" de Barcelona. Dice Pla, entre otras cosas: "El Sr. Vayreda és un excel·lent pintor. I aixó ho vaig dir la primera vegada que vaig veure les seves teles. I ho vaig dir no per les raons que solen al·ludir els sinistres crítics d'avui parlant de la pintura sinistra que generalment es fa avui, sinó perquè m'agrada a mi. Jo no he defensat mai les coses de l'art per raons filosòfiques, metafísiques, esotèriques, estranyes i grotesques que han contribuït, en gran manera a l'art que es fa avui. Jo crec que l'art, en un segle com aquest, en el segle més inculte i salvatge de la història, ha de tenir una tradició."

En fin, "Pla... i català"

AVISO

El Estanco de "Galerías Fortunet", de Figueres, comunica a sus clientes y amigos que, debido al incendio últimamente registrado en dichas galerías, se ha trasladado provisionalmente a la Delegación de Quinielas "1 X 2", sita a la entrada de la calle La Jonquera, donde continuará ofreciendo sus servicios.

Adquireixi el seu televisor

Philips

**en blanc
i negre
o en color**

establiments

Albert

**Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES**

**els compradors
exigents prefereixen
tv Philips**

**Philips
Televisor K11
color**

**TV Philips
blanc
negre**

PHILIPS

Entre bastidors

Teatre polític

El 15 de juny, és un dia molt important per a tot l'Estat espanyol, i, especialment, per a nosaltres, els catalans. Del resultat de les eleccions, en depenen gran quantitat de coses; coses tan principals com l'autonomia, o coses més secundàries com la recuperació del nom d'un carrer determinat.

Però aquesta secció és de teatre i no pas de política; però si hi penseu, una d'aquestes coses secundàries podria ser una "Llei de teatre", com de la que parlàvem en el número anterior, redactada pel Congrés de Cultura Catalana. I és que, volguem o no volguem, tot està lligat a la política i és lògic que, si la lamentable situació actual del nostre teatre està originada per la dictadura, nosaltres confiem en el restabliment de la Generalitat, perquè aquesta situació s'arregli.

Per això parlarem d'un tipus de teatre molt addient a la situació d'avui: el teatre polític. I no em refereixo pas a la "comèdia" —o al "drama"— d'alguns partits ni al "strip-tease" dels polítics que s'han afanyat a treure's la camisa que han dut els darrers quaranta anys, ni tampoc a les caracteritzacions que, amb colors o perruques, han fet d'altres.

El teatre polític, o el teatre d'agitació política, és aquell que pretén conscienciar l'espectador davant d'uns fets o d'unes actituds polítiques. També pot ser considerat com a polític el teatre que fa tot el contrari: aliena les persones per tal que oblidin els problemes que les envolten, a favor de la classe dominant.

El teatre polític, fou en altre temps una de les armes més poderoses que influenciaven el poble a decantar-se, davant d'uns fets històrico-polítics, cap a un costat o cap a un altre, ja que era el mitjà de comunicació de masses més important que hi havia. Segons en Xavier Fàbregas, * podem agafar l'any 1641 com la data de naixença del teatre polític a casa nostra, en ocasió de la Guerra del Segadors (1640-1659). Després, arriba a un dels seus punts culminants, amb Josep Robreño, el primer terç del segle XIX, que defensa les idees lliberals en contra de l'absolutisme de Ferran VII. Un altre fet històric que va motivar els escriptors fou la Guerra d'Àfrica del 1859.

A Figueres, tenim una de les figures més destacades d'aquest gènere, l'Abdó Terradas, que es serví del teatre com a un mitjà difusor de les seves idees, atacant la monarquia de manera integral en tant que institució. Altres noms, omplirien una llarga llista fins a arribar als nostres dies: Serafi Pitarra, que, en la seva obra "L'Esquella de la Torratxa", representada fa poc a Barcelona, relata la manipulació d'unes eleccions, per part de l'alcalde, representant directe del govern que les ha convocades; Josep Maria de Segarra, que escriví sobre els fets del Corpus de Sang, "El foc de les Ginesteres", actualment en cartell a la Ciutat Comtal; i més d'actualitat, Joan Oliver, Salvador Espriu i l'empordanès Joan Colomines.

Samsó Oliver

* Xavier Fàbregas, "Teatre català d'agitació política". Barcelona. Ed. 62, 1969.

El turisme truca a la porta

Tots els anys, quan arriba la Setmana Santa, els qui esperen omplir el calaix i les caixes-fortes amb els beneficis que treguin de l'estiu turístic, i són en bona majoria, es lliuren a calcular i fer examen envers l'assaig que en les esmentades diades, ha resultat la vinguda dels primers turistes de la temporada.

Sembla que, de no sortir cap entrebanc, aquest any la xifra de visitants fa creure serà millor que el darrer, i hom suposa que el nivell econòmic anirà així mateix més amunt. Això és el que cal, i que el guany estigui ben repartit.

Potser poso un peu en fals lliurant-me a un poc mesurat optimisme, amb la creença de què finida la campanya electoral, les coses es posaran un xic millor; però no perdo l'esperança en els vots del poble que poden suposar més que qualsevol altra circumstància o fet, la tasca dels governants sotmesos a la solució de massa problemes, fent esment en tot cas, del gairebé considerat vital per al negoci turístic com és la seguretat pública. El vot ciutadà pot ésser decisiu per a reforçar l'autoritat d'un poble.

Si el treball a fer es porta a bons fins, la temporada estiuenca podrà solventar molts maldecaps i, per què no?, poder trepitjar de ferm i amb seguretat el camí que la nova política del país hagi de prendre després del quinze de juny, davant la resta d'Europa. Tot això pensant sempre en el que ens vingui més enllà de les nostres fronteres.

Pot molt bé ésser que Figueres, dintre poc temps, pugui situar-se dins d'una òrbita d'atracció gastronòmica i cultural a gran escala. La nostra hosteleria, plus-marquista excelent, és competidora amb avantatge dins la perifèria de la regió, àdhuc de la forana. Els museus i sales exposidores de la ciutat, els primers especialment, no resten oblidats a les "agendes" dels qui ens visiten, moltes vegades en gros nombre.

No cal dir i tots ho poden veure que no solament —amb els francesos ja hi comptem sempre— estan presents visitants de gairebé arreu d'Europa. Els establiments del ram, que en bona llei ho controlen, poden donar raó del nombrós estol de personal de la nostra regió i àdhuc de moltes altres, que gaudeixen del seu acolliment.

S'ha llegit i escoltat veus, fent obrir els ulls ben oberts cridant l'atenció envers el paper que el turisme diguem-ne ja "nacional", pugui interpretar dins l'escena meravellosa de les nostres costes i llocs de muntanya.

Crec fidelment arribada l'hora de fer-ne més cas, exacte a com succeeix amb la gran quantitat d'establiments i locals de tota mena que arreu de les dites "puntes" turístiques, promoció i exploten personal de països forans.

Cal tenir-ho en compte, i calibrar justament la importància que per al desenrotllament econòmic tot això significa.

Ara bé, també cal manifestar el fac-

tor negatiu, que en tot això hi pren cartes. Quan el turisme truca a la porta, molt a prop d'ell porta de companya quelcom que sempre serà refusat. Senzillament, el moment d'encarir encara més les coses se'ns presenta absurd i fora de tota lògica, disposat a embolicar encara més la troca dels pressupostos familiars, veritables trenca-closques per a les mestresses, a despit de les associacions que de les mateixes tenim en existència.

Vet ací, doncs, com es carrega encara més l'atmosfera, al voltant ja d'aquest en excés saturat problema de la nostra economia, per tots conceptes de conseqüències greus i vital importància.

Resultaria interessant i seria digne d'agraïment que algú o alguns ens diguessin quina mena de solució pensaran posar en pràctica, perquè aquesta constant puja de preus faci "stop" definitiu.

Ignaci Costa

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 Pais

Trimestral Semestral Anual

Nom

Adreça

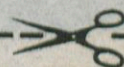
Telèfon

Població

Forma de pagament

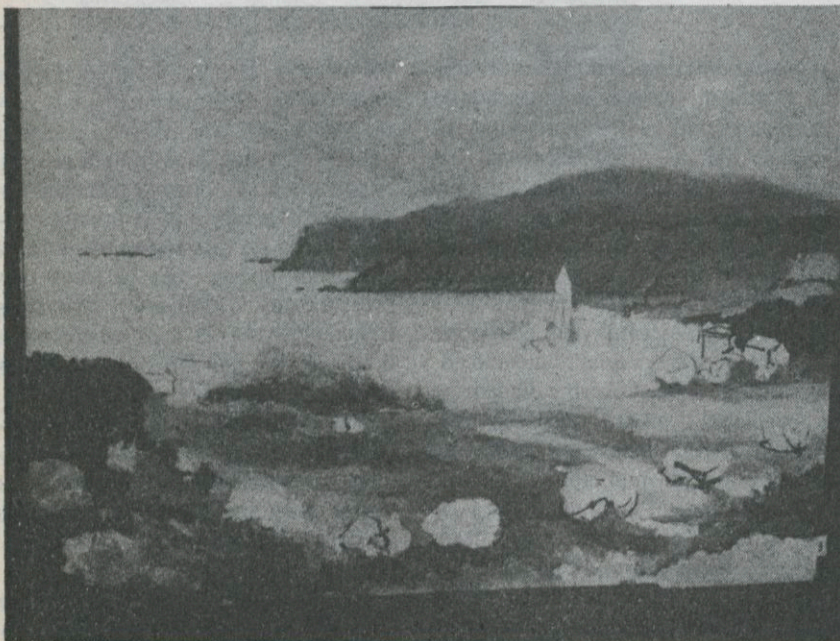
☐ Presentació factura	3 mesos	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos	1.000 "

Data i signatura

Palafrugell

Arte y ajedrez, en dos instantáneas

Por medio de una recopilación de más de 50 obras representativas de los distintos estilos y técnicas que Roger Bonnin elaboró, se ha celebrado una exposición-homenaje a este artista. En la foto, su obra póstuma inacabada.

Por otra parte, ofrecemos una instantánea, en la que aparecen los 67 participantes en el "V Torneo Costa Brava de Ajedrez", que se viene desarrollando en esta localidad.

(Fotos X. Amir)

Libres

"Cavalls cap a la fosca", de Baltasar Pocel

En l'avinentesa de la visita a Figueres de l'autor, pot ser oportú parlar de la seva última novel·la publicada, "Cavalls cap a la fosca", que guanyà el premi Prudenci Bertrana, l'any 1975. L'escriptor mallorquí té ja un bon reguitzell d'obres narratives: recordem, per exemple, "Els argonautes", "La Lluna i el Cala Llamp" i "Difunts sota els ametllers en flor".

Tot un món recordat i mitificat, de contrabandistes, pirates, cavallers de fortuna, reviu en la narrativa de Pocel. A "Cavalls cap a la fosca", aquest món es transforma i es complica amb d'altres elements, que en fan una novel·la barroca, com anomenem barroca la música on diverses veus, diverses fugues, brollen, s'entortolliuen i s'acorden. Els trets més característics de l'obra són, potser, la violència, la sensualitat i el poder de la memòria evocadora i dura. Però també hi trobem elements que procedeixen de referències culturals, en aquest cas sobretot d'allò que Pocel anomena "la vida de la història": concretament la història del papa Luna, que respon a la fonda impressió que va produir a l'autor una visita a Penyiscola. El paisatge d'Andraitx, les velles rondalles, pors ancestrals, el culte als morts, sales immenses i solitàries; manuscrits desconeguts, vides anònimes, persones diferents i marginades; tot aquest conjunt de vivències han intervingut, filtrades, matisades o exagerades per una sensibilitat molt viva, en la creació de "Cavalls cap a la fosca".

Recordem finalment que existeix una versió castellana, feta pel mateix autor, amb el títol de "Caballos hacia la noche", editada ara mateix per "Plaza y Janés".

Mª Àngels Anglada

Oblidar la guerra

Oblidar la guerra. Una guerra que fa cap a quaranta anys que es va acabar, que tot just ara sembla que comencem a superar i que serà sempre més una taca de vergonya per a la història del nostre poble. Avui s'alcen veus joves i pures dient-nos que cal de tot punt oblidar la guerra. Trobo que això està molt bé i, sota el seu punt de vista, és molt possible que tinguin raó. Aquests homes novells, que pertanyen a la generació o a les generacions que han vingut després i per tant varen tenir la sort de no haver-la de viure, és comprensible que ho trobin molt planer. Però per als que d'una manera o altra vàrem tenir la dissort de veure'ns-hi embolicats, ja en concepte de participació activa o sigui havent estat mobilitzats i havent patit les misèries dels fronts de batalla, dels camps de concentració o de l'exili, ja en concepte de mers espectadors des del marc de la nostra adolescència, per bé que sotmesos al perill de les bombes que queien més sovint que no plovia i al de les ràzies de les brigades de recuperació per als qui, com jo, érem més apersonats del compte per l'edat que teníem. Tot això són records que, amb el temps, es van esvaïnt en la penombra del passat, per bé que és humanament impossible que mai no s'acabin d'esvaïr del tot. Aquests records ens aniran perseguint tant com siguin vius en aquest món. Ja serà una sort que no ens perseguixin més enllà.

Si la memòria no m'és infidel, recordo haver dit en algun altre lloc que l'ésser humà, malgrat els dons que ha rebut, dels quals no sabem si n'és mereixedor però sí responsable, és un ésser ben estrany i digne d'estudi. D'un estudi que s'hauria de fer ell mateix —qui, si no?— i sovint, em temo, no s'hi encarrassa pas excessivament. Podriem dir que, en certs aspectes, està per sota d'altres espècies animals considerades inferiors a la seva, ja que l'home és l'únic animal capaç d'ensopegar dues vegades amb el mateix obstacle. És un ésser meravellosament dotat que, després dels milions d'anys que compta des de la seva aparició damunt de la faç d'aquest planeta, ha assolit avenços tecnològics sensorials de cara a un benestar força relatiu, però no ha pogut aconseguir una cosa que, objectivament, sembla força més senzilla: viure en pau i harmonia amb els seus semblants. D'ençà que el món és per a l'home, no ha passat ni un dia que un home no fos víctima d'un altre home. Tant és que parlem a nivell d'individu com que ho fem a nivell de col·lectivitat. Cada vegada que això ha esdevingut l'ho-

me ha pogut constatar les conseqüències funestes que se n'han derivat i, el que és més greu, mai no ha sabut escarmentar. Sempre ha tornat a caure en la mateixa falla. Una i altra vegada, infinites vegades.

Oblidar la guerra. Sí, indubtablement, caldria oblidar-la de la mateixa manera que cal oblidar els malsons. Potser hi hauria una cosa només que no caldria oblidar-ne i és la lliçó que se'n desprèn. En la nostra guerra, com en totes les guerres, no va haver-hi cap bàndol que pugui alçar-se i dir: "Oh! És que nosaltres som els purs!" Mentida. A ambdós costats va haver-hi assassins i assassinats, vexadors i vexats, opressors i oprimits. Cal oblidar la guerra, cal oblidar els greuges, cal oblidar les rancúnies. El que no cal oblidar és aquesta lliçó que tots hem hagut de pagar tan cara. Ara s'acosten unes eleccions i caldrà veure què en sortirà. Qui les guanyarà? Això està per veure. Però tant si les guanya l'un com l'altre, cal que es mantingui el respecte mutu. No és el Govern només el qui ha de regir es destins d'un país. L'acció del Govern ha d'estar sempre contrapesada a les Cambres del Parlament i del Senat per l'acció de l'oposició. En les diferents tendències polítiques està representat tot el poble, que és el que s'ha de governar de debó. La situació de poder és una situació perillosíssima. No cal perdre de vista que el governant és un ésser humà vulnerable a totes les passions humanes. I no cal dir que la passió més forta de totes és la passió del poder. Darrera d'un governant pot haver-hi un tirà en potència. Quan un governant o una tendència política qualsevol, tant li fa si és de dretes com si és d'esqueres, va per eliminar a la resta de la oposició, és com si ressonés el crit: "Mori qui no pensi com jo!" Llavors, com diu Manuel Brunet en uns textos encara inèdits, és qüestió de tenir el passaport a punt, ja que cal témer qualsevol daltabaix. És el restabliment de la tirania i el color és el que menys importa.

Oblidar la guerra. Sí, oblidem-la i no ens en recordem mai més. Però recordem-nos de la pedra amb la qual vàrem clavar la darrera ensopegada i mirem de no tornar-hi. Estimem-nos i respectem-nos tots. Ara guanyaran les eleccions els uns, un altre dia els altres. Que es vagi fent el canvi de la oposició al poder i del poder a la oposició. Que sempre governi el poble. Això és, jo crec, la democràcia veritable.

Joan Guillaumet

Racó jove

Proper recital de Joan Manuel Serrat, a Figueres

La notícia que fa unes setmanes avançarem a través d'aquesta secció de 9 PAÍS, entorn d'un proper recital de cançó catalana a càrrec de Joan Manuel Serrat a Figueres, s'ha confirmat. I si bé no hi ha encara cartells anunciadors (almenys, quan escrivim aquestes ratlles, temps de campanya electoral), podem dir que, segons se'ns ha informat, tot es troba a punt, per tal que el proper dia 22 Joan Manuel pugui actuar en el recital benèfic a favor del conjunt monumental de Vilabertran.

S'havia parlat que aquest recital era organitzat pel Patronat de Vilabertran, però ens han comunicat que es tracta d'un grup que n'és al marge. És a dir, que no és el Patronat de Vilabertran l'organitzador, sinó un grup que vol col·laborar en aquesta tasca i que, sens dubte, ho aconseguirà.

La qualitat artística indiscutible de Serrat, així com la novetat dels seus temes, seran un atractiu que, afegit a les cançons d'antany, al fet d'ésser aquest el seu primer recital de la volta que farà per Catalunya i l'interès i l'empeny del cantant per a actuar a Figueres, donarà relleu a l'espectacle. I més si es té en consideració que els beneficis seran destinats a la salvaguarda d'un dels millors monuments romànics de l'Empordà.

RAMON MUNTANER, NOU DISC

Abans de comentar el nou disc de Ramon Muntaner, "Cròniques", caldrà reconèixer que, fonamentalment, el seu treball en el món de la cançó ha estat el de musicar poemes de diferents autors, com Salvat Papasseit,

Espriu, Oliver, etc. També cal dir que l'any 1976, amb el recital del mes d'octubre al Palau, Ramon posà punt final a allò que podríem dir-ne la primera etapa de la seva carrera, on es manifestà com a un gran valor del món de la cançó.

En el seu darrer LP, anomenat "Cròniques", Ramon Muntaner ens ofereix nou temes, amb poemes d'Espriu, com "No convé que diguem el nom"; un text eròtic de Papasseit, "Seré a ta cambra amiga"; la seva versió del poema anònim del segle XIX, "Au jovent", i d'altres.

Després del seu primer LP, "Cançó de carrer", estem segurs que Ramon Muntaner, amb "Cròniques", assolirà un gran èxit.

Josep Maria Ortega

ROSAS

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom
Tels. 25 62 55 - 25 62 60
ROSAS (Costa Brava)

locales comerciales en venta

PASEO MARITIMO CARRETERA CANYELLES Y ALMADRABA PLAYA

TF-1

- 15 **Miércoles** 20.30.- La Grimpe
- 16 **Jueves** 20.30.- Le Reflet dans la mer (D)
- 17 **Viernes** 19.00.- Graine D'ortie (S)
- 18 **Sábado** 21.45.- Les Feux de la gloire (S)
- 19 **Domingo** 20.30.- Les Grandes Gueules
- 20 **Lunes** 20.30.- Peter et Tillie
- 21 **Martes** 19.00.- Graine D'ortie (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 15 **Miércoles** 19.00.- Graine D'ortie (S)
- 16 **Jueves** 19.00.- Graine D'ortie (S)
- 17 **Viernes** 20.30.- Le Juste milieu. Teatro
- 18 **Sábado** 20.00.- Football. Copa Francia
- 19 **Domingo** 19.15.- Les Animaux du monde
- 20 **Lunes** 22.05.- La Pensée oubliée
- 21 **Martes** 20.30.- Entecume ou la Vie choisie

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaica - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 15 **Miércoles** 20.30.- Capitaines et Rois (S)
- 16 **Jueves** 20.35.- Un taxi pour Roma (C)
- 17 **Viernes** 22.50.- Le rideau Cramoisi (D)
- 18 **Sábado** 20.30.- Bomheur impair et passe
- 19 **Domingo** 21.40.- La dynastie des Forsyte
- 20 **Lunes** 21.55.- La Saga des Français (S)
- 21 **Martes** 20.30.- Les raptis d'enfants

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 15 **Miércoles** 15.05.- Flipper le dauphin (S)
- 16 **Jueves** 15.00.- La sinphonie fantastique
- 17 **Viernes** 21.30.- Apostrophes
- 18 **Sábado** 14.10.- Les Jeux du stade (DP)
- 19 **Domingo** 20.30.- Musique and Music
- 20 **Lunes** 20.30.- La tête et les jambes (C)
- 21 **Martes** 15.05.- Champions (S)

FR-3

PELÍCULAS

- 15 **Miércoles** 20.30.- Le Temps des amants (D)
- 16 **Jueves** 20.30.- Beaucoup trop pour un homme seul (C)
- 17 **Viernes** 20.30.- Etre mal dans sa peau (D)
- 18 **Sábado** 20.30.- Le Pays du sourire
- 19 **Domingo** 22.30.- Justin de Marseille
- 20 **Lunes** 20.30.- Mélodie en sous-sol
- 21 **Martes** 20.30.- L'Odysée du docteur Wassell

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 15 **Miércoles** 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)
- 16 **Jueves** 20.00.- Les Jeux de vingt heures
- 17 **Viernes** 21.30.- Les mystères de la Terre
- 18 **Sábado** 20.00.- La Guyane
- 19 **Domingo** 20.05.- Cheval, mon ami
- 20 **Lunes** 20.00.- Les Jeux de vingt heures
- 21 **Martes** 18.45.- Le Club d'Ulysse

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 15 **Dimecres** 14.00.- Miramar
Tarda 17.00.- Temps de cançons
- 16 **Dijous** 14.00.- Miramar
Tarda 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE
- 17 **Divendres** 14.00.- Miramar
- 18 **Dissabte** 11.30.- Terra d'escudella
14.00.- Miramar
- 19 **Diumenge** 16.00.- Terra d'escudella (2.º canal)
- 20 **Dilluns** 13.30.- Miramar Esportiu
14.00.- Miramar
- 21 **Dimarts** 14.00.- Miramar
Tarda 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

La Tele insisteix massa sobre la gratuïtat del espais polítics. Tampoc els "leaders" no cobren res pel treball de comparèixer i si el temps és or, ho és per a tots.

* * *

A l'hora del lluïment, esparvera la corrua de noms dels que fan qualsevol programa. Però mai no hem vist que ningú es preocupi de les dones de feines que escombren el "plateau". És, això, justícia social?

* * *

"El auto se va a la guerra". Quin humorisme! Ell no se'n va anar. El van portar com a tants d'altres.

* * *

Si l'Adam hagués vist "Eva a las diez" abans que la poma, no hi seríem aquí nosaltres.

"Donde está la acción" resultà perfecta dins del seu gènere. Voldríem que els de "Churro Jiménez" n'aprenguessin quelcom.

* * *

Els de "Novela" segueixen tan optimistes. Es prenen seriosament això de la vall de làgrimes i sembla que el riure els faci nosa. Ploriquegem, germans, ploriquegem.

* * *

"Con otro acento", informa o deforma? Si fóra veritat que en aquells països tan sols canten i ballen, de què es queixen?

* * *

Del Curro ja hem parlat, però insistirem. "Lo malo, si largo, dos veces malo", amb el permís d'en Gracián.

Manuel Blasi,

nuevo presidente del Figueres

Asistió a la Asamblea "unionista", Antonio Guasch, presidente de la Federación Catalana de Fútbol

Antonio Pagés, ya tiene sucesor, y el Figueres nuevo presidente. Efectivamente, en el transcurso de la Asamblea de dicha entidad, el hasta ahora directivo Manuel Blasi, fue proclamado como futuro mandatario del club figuerense.

Hay que resaltar el magnífico aspecto que presentaba el Salón de Actos del Casino Menestral Figuerense, en la noche del viernes próximo pasado. En el desarrollo de la misma, se pudo comprobar hasta qué punto, el grado de simpatía y popularidad del presidente saliente, escuchando en numerosas ocasiones atronadores aplausos de sus asociados que, de esta forma, manifestaban su conformidad y complacencia a sus cuatro años de mandato.

En el estrado, se encontraban todos los miembros de la directiva unionista acompañados de Pedro Giró, ex-presidente del club, del Presidente de la Federación Catalana de Fútbol, Antonio Guasch.

Antes de iniciarse la asamblea, el Sr. Pagés impuso al Sr. Guasch, la insignia de oro y brillantes del Figueres, entre nutridos aplausos. El Sr. Doménech, por su parte, hizo entrega al directivo Sr. Palma de la insignia de oro. Como podrán comprobar nuestros amables lectores, la cosa no podía empezar mejor.

TRES CANDIDATOS, TRES

A lo largo de las casi dos horas que duró la reunión, fueron tomando la palabra los Sres: Guasch, Pagés, Giró, Blasi y varios socios. Los diferentes puntos a tratar se fueron aprobando sin obstáculos y, en lo que hace referencia al punto clave de la asamblea, que no era otro que la elección del nuevo presidente, ¡asómbrense! Tres personas estaban dispuestas a hacerse cargo del club. ¿Alguien recuerda un caso similar? Casi, casi, estaríamos por asegurar que, en estos últimos veinte años, no.

Pues bien, estos tres aspirantes a la presidencia del Figueres, eran los directivos Sres. Blasi y Bach, junto con el Sr. Ferrés, residente en Besalú. De buen principio, el Sr. Ferrés retiró lo que podríamos llamar su candidatura, aunque, según propias palabras, es más que probable que pase a formar parte de la nueva junta unionista, encabezada por el "tándem" Blasi-Bach.

Es pronto todavía para anunciar proyectos y fichajes. Pero el presidente electo, anunció su deseo de potenciar al máximo el equipo para que, en la venidera temporada en categoría superior, el Figueres pudiera codearse con los mejores de su grupo, al igual que en esta última y pasadas campañas ligueras. Dijo que, se estaba en tratos con un conocido entrenador y tras la pista de algunos jugadores. Pues, no olvidemos que, en su mayoría los de esta última temporada, han causado baja en el club. Aparte que todavía se adeudan unas 300.000 pts. en concepto de fichajes. Si la directiva entrante se hiciera cargo de esta deuda, entonces no sería necesario el traspaso de ningún jugador, tal como dejó sentado con anterioridad el Sr. Pagés.

SALIDA POR LA PUERTA GRANDE

Para los Sres. Pagés y Domenech, les quedará todavía un último "esfuerzo" por hacer. Cubrir el déficit existente que se eleva a cerca del millón de pesetas en números redondos. Ahora bien, para ambos y, al primero en particular, seguro que, guardará imborrable recuerdo de esta asamblea. Puede decirse que salió por la puerta grande y que fue despedido por los socios como pocas veces se ha vis-

to. Aunque, es de esperar que más de una despedida, será una especie de cortas vacaciones para volver otro año con renovadas energías, empuñando el timón de nuestro once representativo.

Como nota curiosa y digna de destacar, diremos que, los clubs del Barcelona y Girona respectivamente, habían mandado sendos telegramas de felicitación, por el ascenso a Tercera Categoría Nacional. Buen detalle que pone de manifiesto las buenas relaciones entre estos clubs.

Una vez resaltado lo más importante, sólo faltará añadir que antes de que el Sr. Giró cerrara el acto, el Sr. Guasch entregó un obsequio de la Federación a Antonio Pagés, y nuestra primera autoridad para no ser menos, también le hizo entrega de la Medalla del Centenario de la Ciutat de Figueres. Como es fácil imaginar, el galardonado, visiblemente emocionado, recibió estos preciados regalos.

Por nuestra parte y, antes de poner punto final a este comentario, solamente desear a la directiva entrante un sinfín de éxitos en su gestión al frente de nuestra entidad balompédica.

Joaquín Ballesteró

GPais

Telèfon

50 57 63

C.F. Santa Llogaia

El C.F. Santa Llogaia tiene, de unas semanas a esta parte, una madrina de peso y gran belleza, en la persona de Lourdes Perpinyà Isern, elegida recientemente "Pubilla de l'Empordà". Lourdes es hija de la localidad y aparece en la imagen junto al representante futbolístico de la villa.

X. de A.

Llançà

Les hores tristes de l'esport

Llançà. Una mala temporada, la del 76-77, per als equips llançanencs. No fa molt va acabar la lliga regional de bàsquet, per la qual el primer equip del Grifeu de Llançà passà amb més pena que glòria. Ara, el C.D. Llançà, l'equip de futbol, ha clos la temporada amb el descens a segona regional. Un 4-2 advers al camp de l'Artiguenc ha jugulat les darreres esperances de mantenir la categoria. Ja fa temps que es parla d'una crisi de junta. Potser la temporada vinent, a una categoria inferior, seria l'hora de pensar en un equip de nois del poble. Potser...

Salvatella

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Extraordinari concert de Gonçal Comellas

El diumenge, dia 9, a l'església d'Avinyonet de Puigventós, el nostre gran violinista Gonçal Comellas oferí un concert memorable, acompanyat per la pianista Mª Glòria Vila-Puig. La primera part començà amb una peça de virtuosisme, la sonata de Tartini famosa pel moviment final, "Trino del diavolo". El compositor, teòric i instrumentista italià posa a prova amb aquesta obra la tècnica del violinista més experimentat, i Gonçal Comellas evidencià una seguretat i un estil impecable. Amb encert, el programa continuava amb una obra de trets molt diversos: la Sonata n° 9 en sol major de Beethoven, de construcció bellíssima, i d'un segon moviment remarcable; el concertista uní aquí la tècnica amb la sensible comprensió de l'obra, i cal esmentar també la justesa de l'acompanyant, car el piano hi té un paper important.

A la segona part, vam poder sentir l'última obra del compositor Achille-

Claude Debussy, innovador en la seva època. L'obra data de 1917 i Comellas aconseguí de crear l'atmosfera sonora que el compositor impressionista cercà sempre. Finalment, una composició ja als límits del virtuosisme: "Le Streghe" (les bruixes) de Niccolò Paganini. Basada en una bella melodia de l'austriac Süßmayer, la composició es complica amb passatges de doble corda, "staccati" i dobles harmònics; sembla impossible de superar les seves dificultats. L'artista empordanés, però, n'oferí una excel·lent versió, que impressionà tot el públic; Gonçal Comellas, davant dels aplaudiments incessants, tocà dues peces fora de programa, una de les quals del seu mestre Joan Massià.

Ras i curt, un concert que va fer palès que tenim entre nosaltres un violinista magnífic, ja en plenitud de les seves facultats.

M. Maymí

Prometedor comienzo de la temporada veraniega

En este primer festejo, la plaza presentaba un buen aspecto notándose la presencia de buen número de turistas extranjeros. El cartel lo formaban el rejoneador D. Joaquín Moreno de Silva y los diestros José Salazar y Cruz-Vélez. Los novillos eran de los Sres. Hijos de D. Tomás Pérez de la Concha, de Sevilla. Desiguales en pelaje, presentación y bravura.

Actuó en primer lugar el caballero. Exhibió buenas monturas y se hizo aplaudir a menudo. Bien en rejones de adorno, banderillas a una mano y con las dos. Mató al primero de dos rejones. Se pidió la oreja, pero no hubo concesión. Dio una vuelta, escuchando muchas palmas.

En su segundo, un mejor novillo que le permitió alcanzar el triunfo, lo llevó bien y le clavó dos "rosas". Lo tumbó de dos rejones. Esta vez, fue premiado con las dos orejas. Vuelta triunfal al anillo.

José Salazar: Con el capote, algunos lances y unas chicuelinas fueron lo más destacado. Un puyazo y un solo par de banderillas. Brindis al Dr. Marín y con la muleta realizó una faena muy voluntariosa, ya que el novillo se quedaba y era corto en la embestida. Se adornó e hizo un desplante. Estocada que bastó. Una oreja y dos vueltas con muchas flores a cuestras.

El segundo de su lote tenía buena presencia y Salazar quiso sacar el máximo partido. Algunos pases fueron buenos y de certera estocada tumbó al burel. El puntillero lo levantó, pero por poco rato. Petición y vuelta.

Cruz-Vélez: Su primer novillo recibió una sola vara y par y medio de banderillas. Pases sueltos al natural y de pecho, junto con algún molinete. Casi entera que le valió una oreja. Vuelta y aplausos.

El que cerró la plaza era grande y bien armado. Fue bastante picado. El gaditano se mostró algo desconfiado y sólo puso voluntad. Media estocada que bastó para abatir el novillo. Aplausos.

RESTAURANT
LA LLAR

carn a la brasa
plats típics
banquets

carretera de Rosas

Important troballa a Ermedàs

En enrunar-se la rectoria d'Ermedàs, ha sortit un important tros de paret. L'església de Santa Maria d'Ermedàs és una peça important, però ara han aparegut aquestes restes d'una d'anterior que sembla bastant més vella.

L'actual església és pre-romànica (així la qualifica el malaguanyat Miquel Oliva), però ara se'ns descobreix l'existència d'una construcció més antiga, amb la base d'un absis, una paret que fa pensar amb construcció romana i una excavació, amb dos nivells, que no ha estat classificada.

Aquest conjunt ens ha despertat tant d'interès, que hi hem reiterat les visites, i en alguna d'elles ens hi ha acompanyat l'Alexandre Deulofeu, amb un professor argentí; en Francesc Quiroga, en Jordi Geli, en Meli... Esmento aquests noms perquè la seva visita i la seva opinió avalen l'interès que desvetlla la troballa d'Ermedàs.

Tornarem sobre aquest tema amb mides, la planta, les fotografies i les referències possibles, però avui queda aquesta notícia, la qual ens arriba per en Miquel Marisch, l'incansable cercador de pedres prehistòriques i camins, ibèrics i romans, i que ens va

anunciar que al costat de casa seva hi havia aquestes restes i aquesta cova.

De la cova, només n'havia escrit en Miquel Oliva, però es veu clarament que no la coneixia gaire, perquè diu que a sota de l'església actual hi existeix una cova, en part natural, aprofitada, que podria haver servit de cripta o lloc de culte molt antic a jutjar pel terme Heremitanis.

No hem trobat notícies d'aquesta primitiva església que ara surt. Però sí el nom d'Heremitanis (1123 i 1362) que recull mossèn Constants (equivalent a Ermedans, mot que tant pot significar "ermitans", com lloc erm, ermat o desert), encara que ell no coneixia la cova; com també el recull Pere Vayreda i Olivas (junt amb el d'Ermetanos); i Ermedanis, en Monsalvatge ("Libre Vert", del Capítol de Girona), i Sanctae Mariae de Heremitanis (1123), de la Butlla del Papa Calixte II.

En Sebastià Declós, en la seva "Guia del Romànic de l'Alt Empordà", qualifica de molt interessant l'església actual i recull la data de 1123. L'Oliva cita Ermedanis (el 1316) i Ermedanis (1362).

Potser caldria tenir en compte que quan es va restaurar l'església actual es va trobar una lipsanoteca, que es troba dipositada al Museu Diocesà de Girona.

Junt a la ja pre-romànica església actual, es troba una construcció —carolingia?, visigòtica?—, i paral·lela a ella una paret de traça romana, la qual cosa dificulta comprendre les traces de l'edifici, i així recollint aquesta cova subterrània que ofereix una primera estança, que fa pensar amb enterrament —un arc solí i unes lampàries— i a sota, per uns estreta escala de ben cavats graons en la pedra, una cova amb un anexe lateral.

Cal recollir que per aquest indret hi passava un camí romà i que n'hi ha troballes.

R. Guardiola Rovira

A la picota

A Ermedàs, municipi de Garrigàs, hi ha una església pre-romànica i una altra de més petita al costat, amb parets que recorden un parament romà; l'absis només conserva el basament. A la planta de l'església petita arrenca una escala de cargol, amb esgraons de terra, que condueix a un petit soterrani; a mig camí de l'escala hi ha un eixamplament, amb el que sembla un arco-solí, propi de l'art paleocristià.

A sobre de tot això, s'hi edificà una construcció que més tard fou la rectoria; aquesta, expoliada de les teules, caigué, i el conjunt restà visiblement degradat.

Sabedors que hi havia un projecte d'enderrocament de les runes per tal de fer una plaça, arribarem al lloc amb la mala sort que ja de lluny sentirem el fatídic bulldozer realitzant feines "d'excavació". Resulta que la idea de fer la plaça és resultat d'uns interessos particulars, com passa sempre aquí; una casa vella venuda, un veí que nega el dret

de pas, la idea brillant de fer-ne un altre enderrocant allò que sigui... Si no es posa remei a aquesta segona fase de degradació, correm el perill de perdre un altre monument.

Com a paradoxa, el responsable d'aquest desgavell és té per arqueòleg afeccionat (!), i fa temps que està en contacte amb els responsables de Belles Arts de la "província". No diem gaire fort que entre les pedres que formen el terraplè del nou camí hi ha una meitat de finestra d'arc de mig punt, no fos cas que a algú més intel·ligent se li acudís d'emportar-se-la.

Aquests últims temps "pre-democràtics" són molt perillosos per a aquests tipus de vandalismes, perquè els qui en són responsables saben ben bé que d'aquí poc això s'acabarà, quan l'interès del comú prevaldrà sobre el d'uns particulars.

Jordi Geli

Farmàcies

Dia 15, dimecres
 Perxas - Rambla, 36
 Dia, 16, dijous
 Ferran - Gral. Mola, 6
 Dia 17, divendres
 Deulofeu - Monturiol, 19
 Dia 18, dissabte
 Vidal - Sant Pau, 38
 Soler - Carrer Nou, 22 (Només tarda de 4 a 8)
 Dia 19, diumenge
 Soler - Carrer Nou, 22
 Dia 20, dilluns
 Soler - Carrer Nou, 22
 Dia 21, dimarts
 Dr. Martin - Rambla, 11

Metge de Guàrdia

Diumenge, dia 19
 Dr. Josep Coma
 C/ Víctor Pradera, 1 - 2º
 Tel. 50 24 63

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.
Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 16, a partir de les quatre de la tarda: "El clan de los inmora-les" i "Madrid, costa Fleming".
 Dissabte, dia 18, a les 9 del vespre: "Como plaga de langosta" i "El asesino está entre los trece".
 Diumenge, dia 19, en sessions de tarda i nit: "Como plaga de langosta" i "El asesino está entre los trece".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 19, a partir de les 4 de la tarda: "Como plaga de langosta" i "El asesino está entre los trece".

Sala Edison

Dimecres, dia 15, a la nit, i dijous, dia 16, tarda: "Cebo para una adolescente" i "Quince horas para un asesinato".
 Dijous, dia 16, a dos quarts de deu de la nit: "Bel Ami 2.000" i "14 amazonas".
 Dissabte, dia 18, a la nit, i diumenge, dia 19, a partir de les quatre de la tarda: "Bel Ami 2.000" i "14 amazonas".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 19, a dos quarts de cinc de la tarda: "Los Kalatrava contra el Imperio del Karate" i "Los circuitos de la muerte".

Exposicions

Art-3 - Domènec Fita Pintures (inauguració 6.77).
LA CÚPULA - Segimon, dibuixos i olis.
ÒBANOS - Gemi Heredia olis.
RHODAS - Gelis - Berga olis.
VALLÈS - Roch Poli Serge Pintures.
VICTÒRIA - Augusto Cervera, olis.

Telefons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
 Clínica Catalunya 50 15 39
 Clínica Figueres 50 31 00
 Clínica Santa Creu 50 36 50
 Creu Roja 50 17 99
 Hospital 50 14 00
 Ajuntament 50 01 00
 Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
 Bombers 50 00 80
 Policia 50 09 29
 Guàrdia Civil 50 13 55
 Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Turno de vacaciones de las panaderías

Según nos comunica la delegación comarcal del grupo sindical de panaderos, quedan establecidos los siguientes turnos de vacaciones de las panaderías de Figueres:

Primer turno: del 13 de junio al 3 de julio: Luis Ferrer i Jaime Ferrer, calle Tins y calle San Pablo; Narciso Genover, Avenida José Antonio; y Melchor Camps, de la calle Gerona.

Segundo Turno: del 4 de julio al 24 de julio: Aniceto Velaz, de calle Olivos; Francisco Torrents, de calle San Pablo; Vda. Guardiola, de calle de La Jonquera; y Angel Torres, de Calle Juan Maragall.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gibert* en C/. Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

NAVE INDUSTRIAL en venta, 500 m². Casco urbano. Razón *Fincas Gibert* C/. Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

INTERESA MANSO en sector Figueras. Superficie inferior 100 vessanas. Ofertas hasta 6.000.000 Pts. *Fincas Gibert*.

EN ROSAS, piso lujo. Frente mar. Oportunidad 2.000.000 pts. *Fincas Gibert*.

BIENES DE EQUIPO. Ampliación negocio. Cualquier problema financiero tiene solución. *Finord*. Apartado 150. Figueras.

**RESTAURANT
 SNACK BAR**

DEL MOLL

especialitat en peix i mariscs

Tels. 25 60 39
 25 70 73

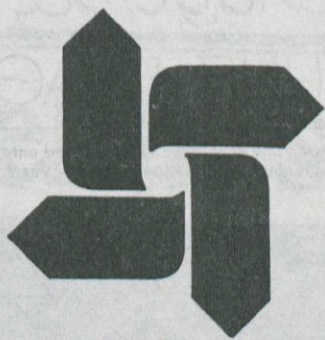
Moll de Roses
ROSES (Costa Brava)

¡VERANO!

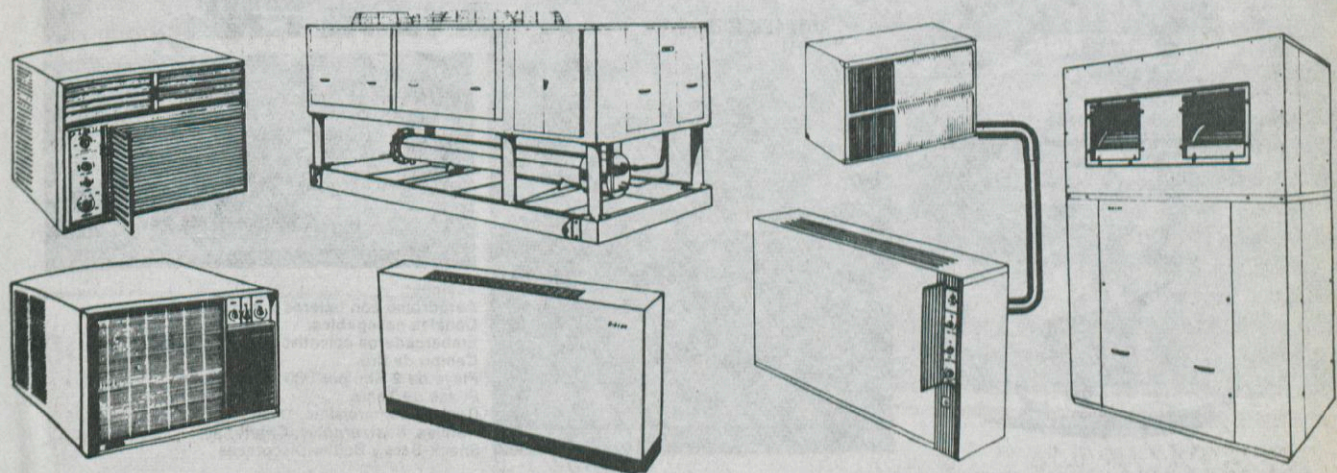
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

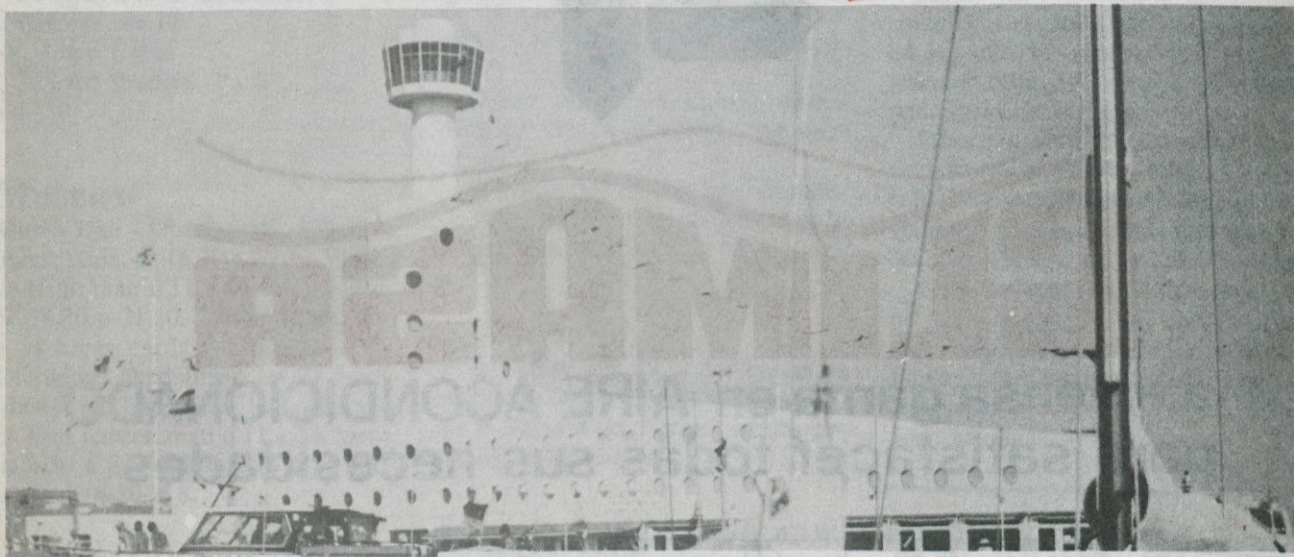
amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO "NAUTICO" con:
 Puerto deportivo,
 Amarras a plazo fijo,
 Amarras transcurtías,
 Piscina climatizada,
 Gimnasio, Sauna,
 Mirador panorámico,
 Restaurante y Snack-bar,
 Bar y Cafetería,
 Parking vehículos.

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

